

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Mažuranićevo šetalište 24B

21000, Split

Nadležni trgovački sud **Trgovački sud u Splitu**

Poslovni broj spisa **1St-115/19**

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC SPLIT

29-04-2019

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA 120-11/19-26/32
UR. BROJ 07-02-79-79

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Jugobanka d.d., Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja, koju zastupa Zagrebačka banka d.d. Zagreb, Trg bana J. Jelačića 10 (OIB: 92963223473)

OIB 92963223473

Adresa / sjedište

Trg bana Josipa Jelačića 10

Kontakt osoba: Igor Lukač – igor.lukac@unicreditgroup.zaba.hr ; tel.: 01 6349 644

Zoran Županović – zoran.zupanovic@unicreditgroup.zaba.hr ; tel.: 052 602 113

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

BRODOTROGIR d.d. Trogir, Put brodograditelja 16

OIB 02610134628

Adresa / sjedište

Put brodograditelja 16, 21220 Trogir

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

- Ugovor br. 109/79/4/89 od 12.5.1989.
- Ugovor o kreditu br. 351/413/59/89 od 21.12.1989.
- Ugovor o kreditu br. 245/131/34/90 od 24.9.1990.
- Parnični postupak koji se vodi na Trgovačkom sudu u Splitu poslovni broj P-554/2012 (trenutno na Vrhovnom sudu RH Revt-171/2015 po reviziji)

- **Očitovanje dužnika od 5. ožujka 2010. godine**

Iznos dospjele tražbine: **510.968.705,11 (kn)**

Glavnica: **149.280.027,17 (kn)**

Kamate: **361.688.677,94 (kn)**

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka - (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

- **Ugovor br. 109/79/4/89 od 12.5.1989.**
- **Ugovor o kreditu br. 351/413/59/89 od 21.12.1989.**
- **Ugovor o kreditu br. 245/131/34/90 od 24.9.1990.**
- **Izvadak iz poslovnih knjiga**
- **Obračun kamata na dan 3. travnja 2019.**
- **Parnični postupak koji se vodi na Trgovačkom sudu u Splitu poslovni broj P-554/2012 (trenutno na Vrhonom sudu RH Revt-171/2015 po reviziji)**
- **Presuda 1P-544/2012 od 29. rujna 2014. godine Trgovačkog suda u Splitu**
- **Presuda PŽ-8691/2014 od 9. prosinca 2014. godine Visokog trgovačkog suda RH**
- **Podnesena revizija od 25. veljače 2015. godine**
- **Očitovanje dužnika od 5. ožujka 2010. godine**

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

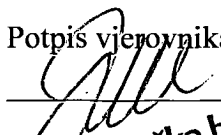
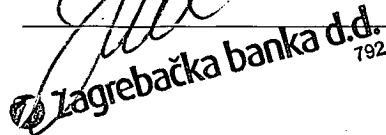
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

23.4.2019., Zagreb

Potpis vjerovnika

Zagrebačka banka d.d. 792

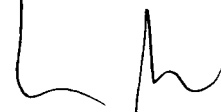
U Zagrebu, 17. travnja 2019. godine

PUNOMOĆ 843 /2019.

Opunomoćujemo Zorana Županovića, OIB: 57954431152, Igora Lukača, OIB: 64937366786 i Ljiljanu Petričak, OIB 67151559902, diplomirane pravnike zaposlene u Pravnim poslovima Zagrebačke banke d.d. Zagreb, Trg bana Jelačića 10, da samostalno i pojedinačno zastupaju Jugobanku d.d., Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja, koju zastupa Zagrebačka banka d.d. Zagreb, Trg bana J. Jelačića 10 (OIB: 92963223473) kao vjerovnika u predstečajnom postupku nad dužnikom Brodotrogir d.d. Trogir, Put brodograditelja 16 (OIB: 02610134628) koji se vodi na Trgovačkom sudu u Splitu pod poslovnim brojem 1St-115/2019 te da u tom postupku nadležnoj Financijskoj agenciji samostalno i pojedinačno podnesu prijavu tražbine.

Zagrebačka banka d.d.

(član Uprave)

(član Uprave)

Zagrebačka banka d.d.

Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb
Republika Hrvatska

Infotelefon: 0800 00 24
www.zaba.hr

Uprava
Predsjednik Uprave
Miljenko Živaljić
Članovi Uprave: Claudio Cesario,
Lorenzo Ramajola, Marco Lotteri,
Nikolaus Maximilian Linarić,
Eugen Pač-Karega
Predsjednik Nadzornog odbora
Simone Marcucci

Uplana u sudski registar kod Trgovačkog suda u Zagrebu rješenjem broj Tt -95/1-2, od 17.03.1995., MBS 080000014, iznos temeljnog kapitala: 6.404.839.100,00 kuna, u cijelosti uplaćen
Temeljni kapital podijeljen je na 320.241.955 redovnih dionica, pojedinačnog nominalnog iznosa od 20,00 kuna, koje se u kompjutorskom sustavu Središnjeg klirinskog depozitarnog društva vode s oznakom ZABA-R-A kao nematerijalizirani vrijednosni papiri na ime.
Račun Banke kod Hrvatske narodne banke, Trg hrvatskih velikana 3, 10000 Zagreb, IBAN: HR8823600001000000013, OIB: 92963223473.

UGOVOR br. 109/79/4/89
o reguliranju odnosa za korištenje ino-kredita
zaključen između

JUGOBANKE OSNOVNE BANKE SPLIT /u daljnjem tekstu: JUGOBANKA/

i

SOUR-a BI "J.L.-MOSOR", Trogir /u daljnjem tekstu: KORISNIK/

Član 1.

Ovim ugovorom reguliraju se prava i obveze JUGOBANKE i KORISNIKA u vezi korištenja i otplate kredita u iznosu od USD 4.000.000.- iz kredita što ga Jugobanka udružena banka, Beograd koristi kod Jugobanke Agencije New York.

Član 2.

Kredit iz člana 1. ovog Ugovora odobrava se KORISNIKU pod slijedećim uvjetima:

- iznos kredita:	- USD 4.000.000.-
- rok korištenja:	- 30.06.1989. godine
- otplata	- 11.10.1990. jednokratno
- kamatna stopa	- floating prima rate
Jugobanke Agencije New
York plus 3/8% p.a.
- plaćanje kamate	- kalendarski kvartalno
/31.03., 30.06., 30.09.
i 31.12./
- upotreba	- a/ za čista plaćanja za
koja će Agencija
dobiti šifrirani
telex od Jugobanke u
ime i za račun KORI-
SNIKA, tri radna
dana prije datuma
plaćanja,
	- b/ za ranbursiranje po
akreditivu otvorenom
od JUGOBANKE i avi-
ziranom Jugobanke
Agencije New York.
- akreditivna banka	- Jugobanka UB, Beograd
ovlašćuje JUGOBANKU da
otvori akreditive ili
izda naloge za pla-
ćanje za korištenje
gornjeg kredita za
KORISNIKA.

- primjena svih ostalih uvjeta iz Ugovora zaključenog između Jugobanke Udružene banke, Beograd i Jugobanke Split.

Član 3. x

Kredit iz člana 1. ovog Ugovora koristit će se za plaćanje uvoza repromaterijala namijenjenog ugradnji u nov. 200, što ga KORISNIK gradi za ino-kupca firmu "LIRA SHIPPING CORPORATION", Monrovia uz ugovorenu cijenu prodaje od USD 20.643.000.- koja se u cijelosti plaća u toku gradnje i kod isporuke broda.

Ugovoreni rok isporuke nov. 200 je 31.12.1990. godine.

Član 4. x

KORISNIK je suglasan da JUGOBANCI plati naknadu prema važećoj Tarifi JUGOBANKE za naknade za usluge.

KORISNIK je obvezan na iznos obračunate naknade koja ne bude plaćena u roku od 15 dana platiti JUGOBANCI zateznu kamatu po Odluci SIV-a, s tim što je osnovica za utvrđivanje stope zatezne kamate, kamatna stopa koja se prema Odluci o kamatama JUGOBANKE primjenjuje na kredite za likvidnost.

Član 5.

KORISNIK se obvezuje da blagoremeno, a najkasnije dva radna dana prije dospijeda obveza osigura sredstva za uredno izvršenje vraćanja duga, a prema važećim zakonskim propisima.

KORISNIK se također obvezuje da će u slučaju promjene zakonskih uvjeta, mjera Narodne banke Jugoslavije i ostalih nadležnih organa za korištenje i vraćanje kredita bezuvjetno prihvatiti na taj način izmjenjene uvjete.

Član 6.

U slučaju da KORISNIK ne izvrši bilo koju obvezu iz ovog ugovora JUGOBANKA će izvršiti takvu obvezu u svoje ime, a za račun KORISNIKA.

KORISNIK se obvezuje JUGOBANCI odmah nadoknaditi sva plaćanja, troškove, štetu i drugo što Jugobanka bude isplatila i imale po ovom kreditu, bilo da isplatu izvrši iz vlastitih sredstava ili iz sredstava koja ona za tu svrhu pribavi, po tečaju na dan izmirenja obvezo.

JUGOBANKA će za sve isplaćene iznose KORISNIKA voditi kao dužnika, s tim što naplata njegovog duga dospijeva za plaćanje istog dana kad Jugobanka izvrši plaćanje.

Član 7. *

KORISNIK je obvezan platiti JUGOBANCI na iznos dospjele obveze za vrijeme od dospeljeća pa do naplate zateznu kamatu po odluci SIV-a, s tim što je osnovica za utvrđivanje stope zatezne kamate, kamatna stopa koja se prema Odluci o kamatama JUGOBANKE primjenjuje na kredite za likvidnost.

Kamata se obračunava tromjesečno unazad po podmiri duga s tim što se KORISNIK obvezuje platiti kamatu odmah po izvršenom obračunu.

Član 8.

Kao osiguranje za plaćanje obveza po ovom ugovoru, KORISNIK neopozivo i bezuvjetno cedira JUGOBANCI prilive koje će u toku gradnje i kod isporuke primiti od ino-kupca nov.200 te ostale slobodne prilive po već isporučenim brodovima ili brodovima u gradnji.

KORISNIK se obvezuje da dostavi JUGOBANCI "Ispravu o cesiji" u svrhu osiguranja naplate cediranog potraživanja.

Pravo iz prvog i drugog stavka ovog člana JUGOBANKA može koristiti po svom nahođenju, ali ne može cedirano potraživanje realizirati u svoju korist u većem iznosu nego što će iznositi dug KORISNIKA prema JUGOBANCI na temelju ovog ugovora.

Član 9. *

KORISNIK se obvezuje da prilikom potpisivanja ovog ugovora dostavi JUGOBANCI po dvije blanco potpisane mjenice ovjerene od ovlaštenih osoba i po dva blanco potpisana opća naloga za prijenos.

JUGOBANKA je ovlaštena o roku dospeljeća svog potraživanja iz ovog ugovora koje KORISNIK ne podmiri o roku popuniti primljeni nalog samo do visine dospjelog potraživanja i tako popunjeni nalog podnijeti na izvršenje organizacionoj jedinici SDK kod koje KORISNIK ima žiro račun.

JUGOBANKA je ovlaštena, ako ne izvrši naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora na način kako je predviđeno u stavku 2. ovog člana, popuniti dostavljene blanco potpisane mjenice KORISNIKA na iznos dospjelih potraživanja i tako popunjene mjenice uporišebiti za naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora.

Član 10.

Za sve što ovim ugovorom nije izričito predviđeno u odnosu na ovaj posao primjenjivat će se važeći propisi i druge odredbe koje se odnose na ovu vrstu posla.

Cisen 11.

Prava i obveze precizirane ovim ugovorom mogu se mijenjati samo obostranim pristankom ugovornih strana.

Član 12.

Ugovorne strane su sporazumne da eventualne sporove po ovom ugovoru rješava stvarno i mjesno nadležni Privredni sud za JUGOSLAVIJU.

Clan 13.

Ovaj ugovor sastavljen je u pet jednakih primjeraka, od kojih su dva za JUGOBANKU, a dva za KORISNIKA.

U Splitu, 12.05.1989.g.
SDR/a120888

ЗА ЗУГОВАНКУ

ZA KORISNIKA

člana organizacija BRUNČKABILISTE
i osoblje SOUR na podstacima Indostrik
JOZO LOZOVINA MOŠOR
TROGIR

Kred.partija: 41080-2777-3041921

UGOVOR O KREDITU

broj: 351/413/59/89

zaključen između:

JUGOBANKE SPLIT (u daljnjem tekstu: JUGOBANKA)

i

RO "BRODOGRADILIŠTE" SOUR-a BI "J.L.Mosor", Trogir (u daljnjem tekstu: KORISNIK)

Član 1.

JUGOBANKA suglasno Odluci svog Izvršnog odbora donijetoj na sjednici od 18.12.1989.g. odobrava KORISNIKU kratkoročni kredit za likvidnost u dinarskoj protuvrijednosti do maksimalnog iznosa od USD 10.000.000.-. Sredstva su pribavljena kroz poseban aranžman.

Član 2.

KORISNIK je obvezan iskoristiti kredit vratiti JUGOBANCI iz sredstava priliva na ime avansa za nov. 200, 201, netto dop.kredita JUBMES-a za nov. 199.i priliva na ime remonta u iznosu od USD 3.000.000.-, do 15.5.1990. godine.

Član 3.

KORISNIK je obvezan prihvatiti sve uvjete pod kojima JUGOBANKA pribavi sredstva iz tuđjih izvora za puštanje u tok kredita iz člana 1. ovog Ugovora.

Ukoliko u toku korištenja kredita dodje do promjena uvjeta, s obzirom da se sredstva osiguravaju iz tuđjih izvora, uz suglasnost JUGOBANKE, KORISNIK se obvezuje prihvatiti nastale izmjene bez potpisivanja posebnog dodatka ovom Ugovoru.

Član 4.

KORISNIK je obvezan platiti JUGOBANCI po ovom Ugovoru kamatnu maržu u iznosu od 0,33% mjesečno, odnosno prema važećoj Odluci o kamatama JUGOBANKE, od dana korištenja kredita do njegovog dospijeca.

Kao dan korištenja kredita smatra se dan kada je odgovarajućim iznosom zadužen žiro račun JUGOBANKE.

KORISNIK je obvezan na iznos obračunate kamatne marže koja ne bude plaćena u roku od 15 dana platiti JUGOBANCI zateznu

Juk

kamatu po stopi koja je utvrđena u skladu sa zakonskim propisima.

Član 5.

KORISNIK se obvezuje JUGOBANCI odmah nadoknaditi sve troškove, štetu i drugo što JUGOBANKA bude imala na sredstva pribavljena iz tuđjih izvora, prema posebnom aranžmanu kako je to spomenuto u čl. 1. ovog Ugovora.

Član 6.

Na sva dospjela a nenaplaćena potraživanja po ovom Ugovoru KORISNIK je obvezan platiti zateznu kamatu u skladu sa zakonskim propisima.

Kamata se obračunava tromjesečno unazad po podmiri duga s tim što se KORISNIK obvezuje platiti kamatu odmah po izvršenom obračunu.

Član 7.

Kao osiguranje za plaćanje obveza po ovom Ugovoru, KORISNIK neopozivo i bezuvjetno cedira JUGOBANCI prilikom na ime avansa za nov. 200, 201 i netto dopunskog kredita za nov. 199, te ostale slobodne prilive po već isporučenim brodovima ili brodovima u gradnji.

~~KORISNIK se obvezuje da dostavi JUGOBANCI "Ispravu o cesiji"~~
u svrhu osiguranja naplate cediranog potraživanja.

Pravo iz prvog i drugog stavka ovog člana JUGOBANKA može koristiti po svom nahođenju, ali ne može cedirano potraživanje realizirati u svoju korist u većem iznosu nego što će iznositi dug KORISNIKA prema JUGOBANCI na temelju ovog ugovora.

Član 8.

KORISNIK se obvezuje da prilikom potpisivanja ovog ugovora dostavi JUGOBANCI po dvije bianco potpisane mjenice ovjerene od ovlaštenih osoba i po dva potpisana akceptna naloga.

JUGOBANKA je ovlaštena o roku dospijeća svog potraživanja iz ovog ugovora koje KORISNIK ne podmiri o roku primljeni nalog podnijeti na izvršenje organizacionoj jedinici SDK kod koje KORISNIK ima žiro račun.

JUGOBANKA je ovlaštena, ako ne izvrši naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora na način kako je predviđeno u stavku 2. ovog člana, popuniti dostavljene bianco potpisane mjenice KORISNIKA na iznos dospjelih potraživanja i tako popunjene mjenice upotrijebiti za naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora.

JK

Član 9.

Za sve što ovim ugovorom nije izričito predviđeno u odnosu na ovaj posao primjenjivat će se važeći propisi i druge odredbe koje se odnose na ovu vrstu posla.

Član 10.

Prava i obveze precizirane ovim ugovorom mogu se mijenjati samo obostranim pristankom ugovornih strana.

Član 11.

Ugovorne strane su sporazumne da eventualne sporove po ovom ugovoru rješava stvarno i mjesno nadležni Privredni sud za JUGOBANKU.

Član 12.

Ovaj ugovor sastavljen je u pet jednakih primjeraka, od kojih su dva za JUGOBANKU, a dva za KORISNIKA.

U Splitu, 21.12.1989.g.
SFB/a201289

ZA JUGOBANKU

JUGOBANKA

SPLIT

Podnik *[Signature]*

ZA KORISNIKA

Posao organizacija **ORGOGRADISTE**

članovi **SOVA Brodogradnja Industri**

JOZO LOZOVINA MOSOR

TROGIR

Kred.partija: 4041-2838-3041913

UGOVOR O KREDITU
broj: 245/131/34/90

zaključen između:

JUGOBANKE d.d. BEOGRAD, JUGOBANKE SPLIT (u daljnjem tekstu: JUGOBANKA)

i

BRODOGRADJEVNE INDUSTRIJE "J.L.Mosor", Trogir (u daljnjem tekstu: KORISNIK)

Član 1.

JUGOBANKA suglasno Odluci svog Kreditnog odbora donijetoj na sjednici od 28.08.1990.g. odobrava KORISNIKU kredit za financiranje proizvodnje za izvoz nov. 202 Liberija u iznosu od

Din. 109.689.000,00

(riječima: stodevetmilijunašestoosamdesetdevettisuća dinara)

kao dinarsku protuvrijednost iznosa od USD 10.000.000.- pribavljenih iz deviznih rezervi NB-e Jugoslavije, a na temelju Odluke SIV-a o obujmu kratkoročnog duga u inozemstvu, banaka ovlaštenih za poslove s inozemstvom u III tromjesečju 1990. godine.

Član 2.

KORISNIK je obvezan iskoristiti kredit vratiti JUGOBANKI iz deviznog priliva na ime avansa za nov. 204, 205, 206 i nov. 203 do 18.3.1991. godine.

Član 3.

KORISNIK je obvezan prihvatiti sve uvjete pod kojima JUGOBANKA pribavi sredstva iz deviznih rezervi NB-e Jugoslavije za puštanje u tok dinarskog kratkoročnog kredita iz člana 1. ovog Ugovora.

Ukoliko u toku korištenja kredita dodje do promjena uvjeta, s obzirom da se sredstva osiguravaju iz tuđjih izvora, uz suglasnost JUGOBANKE, KORISNIK se obvezuje prihvatiti nastale izmjene bez potpisivanja posebnog dodatka ovom Ugovoru.

Član 4.

KORISNIK je obavezan platiti JUGOBANCI po ovom Ugovoru kamatnu maržu u iznosu od 5% godišnje, odnosno prema važećoj Odluci o kamatama JUGOBANKE, od dana korištenja kredita do njegovog dospijeca, uvećano za porez JNA.

Kao dan korištenja kredita smatra se dan kada je odgovarajućim iznosom zadužen žiro račun JUGOBANKE.

KORISNIK je obavezan na iznos obračunate kamatne marže koja ne bude plaćena u roku od 7 dana platiti JUGOBANCI zateznu kamatu po stopi koja je utvrđena u skladu sa zakonskim propisima i Aktima poslovne politike Jugobanke.

Član 5.

KORISNIK se obavezuje JUGOBANCI odmah nadoknaditi sve troškove, štetu i drugo što JUGOBANKA bude imala na sredstva pribavljena iz deviznih rezervi NB-e Jugoslavije, prema posebnom aranžmanu kako je to spomenuto u čl. 1. ovog Ugovora.

Član 6.

Na sva dospjela a nenaplaćena potraživanja po ovom Ugovoru KORISNIK je obavezan platiti zateznu kamatu u skladu sa zakonskim propisima i Aktima poslovne politike JUGOBANKE odnosno u visini kamate na kredite iz tuđjih izvora ukoliko je ista veća od kamatne stope na kredite iz sredstava JUGOBANKE i propisane zatezne kamate.

Kamata se obračunava tromjesečno unazad, odnosno po podmiri duga s tim što se NALOGODAVAC obavezuje platiti je odmah po izvršenom obračunu.

Član 7.

Kao osiguranje za plaćanje obveza po ovom Ugovoru, KORISNIK neopozivo i bezuvjetno cedira JUGOBANCI prilikom na ime avansa za nov. 204, 205, 206 i nov. 203.

KORISNIK se obavezuje dostaviti JUGOBANCI "Ispravu o cesiji" u svrhu osiguranja naplate cediranog potraživanja.

Pravo iz prvog i drugog stavka ovog člana JUGOBANKA može koristiti po svom nahođenju, ali ne može cedirano potraživanje realizirati u svoju korist u većem iznosu nego što će iznositi dug KORISNIKA prema JUGOBANCI na temelju ovog ugovora.

Član 8.

KORISNIK se obavezuje da prilikom potpisivanja ovog ugovora dostavi JUGOBANCI po dvije bianco potpisane mjenice ovjerene od ovlaštenih osoba i po dva potpisana akceptna naloga.

JUGOBANKA je ovlaštena o roku dospijeca svog potraživanja iz ovog ugovora koje KORISNIK ne podmiri o roku primljeni nalog.

podnijeti na izvršenje organizacionoj jedinici SDK kod koje KORISNIK ima žiro račun.

JUGOBANKA je ovlaštena, ako ne izvrši naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora na način kako je predviđeno u stavku 2. ovog člana, popuniti dostavljena blanco potpisane mjenice KORISNIKA na iznos dospjelih potraživanja i tako popunjene mjenice upotrijebiti za naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora.

Član 9.

Za sve što ovim ugovorom nije izričito predviđeno u odnosu na ovaj posao primjenjivat će se važeći propisi i druge odredbe koje se odnose na ovu vrstu posla.

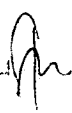
Član 10.

Prava i obveze precizirane ovim ugovorom mogu se mijenjati samo obostranim pristankom ugovornih strana.

Član 11.

Ugovorne strane su sporazumne da eventualne sporove po ovom ugovoru rješava stvarno i mjesno nadležni Privredni sud za JUGOBANKU.

Član 12.

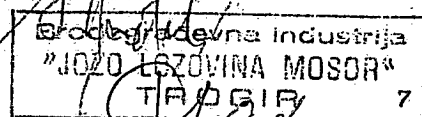
Ovaj ugovor sastavljen je u pet jednakih primjeraka, od kojih su četiri za JUGOBANKU, a jedan za KORISNIKA.

U Splitu, 24.09.1990.g.
SFB/a201289

ZA JUGOBANKU
JUGOBANKA d.d. BEOGRAD
JUGOBANKA-SPLIT

ZA KORISNIKA

JUGOBANKA d.d. BEOGRAD
GLAVNA FILIJALA SPLIT, u likvidaciji poslovanja
zastupana po Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb
(OIB: 92963223473)

OBVEZE BRODTROGIRA PREMA JUGOBANCI SPLIT- PREMA TUŽBI OD 06.10.93.
NA DAN 03.04.2019.g.

Konto	Broj ugovora	Datum zaključenja	Kamata pl. do	Dospjela glavnica USD	Dospjela glavnica u kunama
370101	109/79/89	12.05.89.	31.07.91.	4.000.000,00	26.505.108,00
500170	351/413/59/89	21.12.89.	31.03.92.	1.105.000,00	7.322.036,09
500172	245/131/34/90	24.09.90.	31.03.92.	10.000.000,00	66.262.770,00
				15.105.000,00	100.089.914,09

srednji tečaj HNB za USD na 03.04.2019. **6,626277**

Za likvidatora poslovanja po punomoći

Mirela Jurković

Jugobanka d.d. Beograd
Glavna filijala Split, u likvidaciji
poslovanja, zastupana po
Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb
/Narodne novine br. 106/93/

OBRA^UN KAMATE

ZAK. ZATEZNA-PROP. METODA

GLAVNICA	DATUM OD	DATUM DO	DANJ	KAM. STOPA	METODA	KAMATA
149.280.027,17	01.01.2001	31.12.2001	364	18,000	PROP	26.796.787,34
149.280.027,17	01.01.2002	30.06.2002	181	18,000	PROP	13.324.776,12
149.280.027,17	01.07.2002	31.12.2002	184	15,000	PROP	11.288.023,97
149.280.027,17	01.01.2003	31.12.2003	365	15,000	PROP	22.392.004,08
149.280.027,17	01.01.2004	31.12.2004	366	15,000	PROP	22.392.004,08
149.280.027,17	01.01.2005	31.12.2005	365	15,000	PROP	22.392.004,08
149.280.027,17	01.01.2006	31.12.2006	365	15,000	PROP	22.392.004,08
149.280.027,17	01.01.2007	31.12.2007	365	15,000	PROP	22.392.004,08
149.280.027,17	01.01.2008	31.12.2008	366	14,000	PROP	20.899.203,80
149.280.027,17	01.01.2009	31.12.2009	365	14,000	PROP	20.899.203,80
149.280.027,17	01.01.2010	31.12.2010	365	14,000	PROP	20.899.203,80
149.280.027,17	01.01.2011	30.06.2011	181	14,000	PROP	10.363.714,76
149.280.027,17	01.07.2011	31.12.2011	184	12,000	PROP	9.030.419,18
149.280.027,17	01.01.2012	31.12.2012	366	12,000	PROP	17.913.603,26
149.280.027,17	01.01.2013	29.06.2013	180	12,000	PROP	8.834.105,72
149.280.027,17	30.06.2013	31.12.2013	185	12,000	PROP	9.079.497,54
149.280.027,17	01.01.2014	31.12.2014	365	12,000	PROP	17.913.603,26
149.280.027,17	01.01.2015	31.07.2015	212	12,000	PROP	10.404.613,40
149.280.027,17	01.08.2015	31.12.2015	153	10,140	PROP	6.345.096,43
149.280.027,17	01.01.2016	30.06.2016	182	10,050	PROP	7.460.330,54
149.280.027,17	01.07.2016	31.12.2016	184	9,880	PROP	7.414.730,79
149.280.027,17	01.01.2017	30.06.2017	181	9,680	PROP	7.165.768,49
149.280.027,17	01.07.2017	31.12.2017	184	9,410	PROP	7.081.353,71
149.280.027,17	01.01.2018	30.06.2018	181	9,090	PROP	6.729.011,94
149.280.027,17	01.07.2018	31.12.2018	184	8,820	PROP	6.637.358,10
149.280.027,17	01.01.2019	03.04.2019	93	8,540	PROP	3.248.251,59

GLAVNICA: 149.280.027,17

UKUPNI IZNOS KAMATE: 361.688.677,94

Jugobanka d.d. Beograd
Glavna filijala Split, u likvidaciji
poslovanja, zastupana po
Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb
/Narodne novine br. 106/93/

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po suču ovog suda Velimiru Vuković, u pravnoj stvari tužitelja JUGOBANKA d.d. Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja, koju zastupa ZAGREBAČKA BANKA d. d. Zagreb, Trg bana J. Jelačića 10, OIB: 92963223473, protiv tuženika BRODOTROGIR d.d. Trogir, Put brodograditelja 16, OIB: 02610134628, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 27.kolovoza 2014.godine, uz sudjelovanje punomoćnika stranaka, objavljene dana 29.rujna 2014.godine,

p r e s u d i o j e:

I Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju temeljem Ugovora br.109/79/4/89, Ugovora br. 351/413/59/89 i Ugovora br.245/131/34/90 ukupan iznos duga koji na dan 31.12.2000. godine iznosi 149.280.027,17 kn zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 01.01.2001. godine do 31.12.2007. godine prema čl.1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. godine pa do isplate prema čl.29 st.2. Zakna o obveznim odnosima i to uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana naknadi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 25.00,00 kn.

Obrazloženje:

Jugobanka d.d Beograd, Glavna filijala Split u likvidaciji, zastupana po zz. Zagrebačkoj banci-Pomorskoj banci d.d.Split je ovom sudu dana 13.listopada 1993.godine, podnijela tužbu protiv prednika tuženika Brodogradilište «Trogir» iz Trogira, radi isplate.

U tužbi se navodi da je temeljem Uredbe o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd koje su poslovale na teritoriju Republike Hrvatske (NN 84/92) Zagrebačka banka-Pomorska banka d.d. Split određena za likvidatora poslovanja Jugobanke Glavne filijale Split. Tužitelj da na temelju ugovora o korištenju ino-kredita kao i ugovora o bankarskoj garanciji ima potraživanje prema tuženiku i to kako slijedi: po Ugovoru o kreditu br.109/79/4/89 od 12. svibnja 1989 godine na iznos od USD 4.000.000,00 od 01.kolovoza 1991 godine više kamate koje nije plaćeno, po Ugovoru o kreditu br.245/131/34/90 od 24.rujna 1990 godine na iznos od USD

10.000:000,00 od 01.travnja 1992 godine više kamate koje nije plaćeno, po Ugovoru o kreditu br.351/413/59/89 od 21. prosinca 1989 godine na iznos od USD1.105.000,00 od 01.travnja 1992 godine više kamate koje nije plaćeno, po Ugovoru o kreditu br.48/18/9/85 od 26.veljače 1985. godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za iznos glavnice od NOK 707.372,22 a s osnova kamata NOK 92.312,09 , po Ugovoru o kreditu br.571/196/127/85 od 25.prosinca 1985.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za iznos glavnice od USD 283.684,54 a s osnova kamata USD 34.385,23, po Ugovoru o kreditu br.4/2/1/89 od 26.listopada 1988.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice od USD 19.635,00 a s osnova kamata USD 4.490,20, po Ugovoru o kreditu br.237/90/46/80 od 14.veljače 1989.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 32.103,16 a s osnova kamata NOK 45.747,32, po Ugovoru o kreditu br.237/90/46/80 od 26.listopada 1988.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova kamata NLG 16.418,06, po Ugovoru o kreditu br.49/22/10/90 od 16.siječnja 1990. godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice USD 321.491,52 a osnova kamata USD 14.132,45, po Ugovoru o kreditu br.47/20/8/90 od 16.siječnja 1990.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova kamata NOK 372.835,90, po Ugovoru o kreditu br.55/26/14/90 od 18.listopada 1988.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova kamata FRF 81.093,96 te DEM 5.801,16, po Ugovoru o kreditu br.48/5/3/91 od 27.lipnja 1991.godine na dan 30.lipnja 1993.godine da je dospjelo dugovanje tuženika s osnova glavnice XSU 1.680.000, po Ugovoru o garanciji br.139/94/66/89 od 01.rujna 1989.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice DEM 970.555,27 a s osnova kamata DEM 250.277,53, po Ugovoru o garanciji br.119/81/53/89 od 19.lipnja.1989.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice DEM 714.165,09 a s osnova kamata DEM 188.290,00, po Ugovoru o garanciji br.304/182/114/89 od 01.rujna 1989.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je dospjelo dugovanje tuženika s osnova glavnice DEM 1.801.458,58 a na ime kamata DEM 466.183,76, po Ugovoru o garanciji br.109/59/38/90 od 18.svibnja 1990.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je dospjelo dugovanje tuženika prema tužitelju s osnova glavnice DEM 3.033.779,28 Kn a s osnova kamata DEM 747.748,96, po Ugovoru o garanciji br.197/103/72/90 od 17.rujna 1990.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je dospjelo dugovanje tuženika s osnova glavnice DEM 4.347.340,11 a s osnova kamata DEM 1.067.306,48, po Ugovoru o garanciji br.152/82/53/90 od 11.lipnja 1990.godine na dan 31.prosinca 1992. godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice DEM 3.850.936,76 a s osnova kamata 286.295,04, po Ugovoru o garanciji br.8524-2-00533 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je preostalo dugovanje tuženika prema tužitelju s osnova glavnice NOK 2.031.946,32 a s osnova kamata NOK 55.878,52, po Ugovoru o garanciji br.8524-1-00-534 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 131.750 a s osnova kamata 3.623,12, po Ugovoru o garanciji br.8524-0-00535 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 19.779,06 a s osnova kamata NOK 1.450,47 , po Ugovoru o garanciji br.8524-9-00-536 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 374.000,00 a s osnova kamata 10.285,00, po Ugovoru o garanciji br.8524-8-00537 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je preostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 15.193,76 a s osnova kamata NOK 835,66, po Ugovoru o garanciji br.8524-7-00538 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 381.544,24 a s osnova kamata NOK 10.492,88, po Ugovoru o garanciji br.8524-6-00539 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 26.954,00 a s osnova kamata 1.482,52, po Ugovoru o

garanciji br.8524-2-00540 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992. godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 1.445.000,00 a s osnova kamata NOK 39.737,50, po Ugovoru o garanciji br.8524-1-00541 od 01.studenog 1983 godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 16.380,40 a s osnova kamata NOK 900,92, po Ugovoru o garanciji br.256/75/54/86 na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat NOK 80.964,00, po Ugovoru o garanciji br.258/77/56/86 na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat NOK 56.578,30, po Ugovoru o garanciji br.228/123/85/90 od 19.srpnja 1990.godine na dan 20.prosinca 1990.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 3.000.000,00 DIN, po Ugovoru o garanciji br.62/30/17/90 od 26.veljače 1990.godine na dan 20.prosinca 1990.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 8.270,00 DIN, po Ugovoru o garanciji br.313/165/117/190 od 30.listopada 1990. na dan 10.veljače 1992.godine da je dospjelo dugovanje tuženika za povrat 2.000.000,00 DIN i spp., po Ugovoru o garanciji br.87/46/29/90 od 08.ožujka 1990.godine na dan 15.siječnja 1991.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 10.000.000, 00 DIN, po Ugovoru o garanciji br.57/28/16/90 od 16.veljače 1990.godine na dan 05.lipnja 1991.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 5.000.000,00 DIN i spp., po Ugovoru o izdavanju garancije br.120/64/41/90 od 10.svibnja 1990.godine na dan 26.siječnja 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 1.500.000,00 DIN i spp., po Ugovoru o garanciji br.88/47/30/90 od 12.ožujka 1990.godine na dan 31.prosinca 1991.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 1.500.000,00 DIN i spp. i po predmetnim ugovorima o dinarskim garancijama a temeljem Ugovora o reguliranju međusobnih odnosa stranaka od 20.svibnja 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat USD 47.146,00 u dinarskoj protuvrijednosti.

Budući da tuženik do podnošenja tužbe nije ispunio svoje obveze iz navedenih ugovora o kreditu i ugovora o garanciji predlaže se da sud obveže tuženika da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju navedene iznose zajedno s ugovorenim kamatama kao i procesnim kamatama koje teku od dana podnošenja tužbe do isplate.

Tuženik je u podnescima od 19.ožujka 1998.godine i 19.lipnja 1998.godine dao odgovor na tužbu u kojima se ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani označenog tužitelja, odnosno prigovor da označeni tužitelj ne može biti stranka u postupku, a u odnosu na sami meritum predmeta spora navedeno je kako su točni navodi iz tužbe da su između Jugobanke Osnovne banke Split i prednika tuženika sklopljeni ugovori o ino-kreditu br.109/79/4/89 u iznosu od USD 4.000.000,00, po Ugovoru o kreditu br.245/131/34/90 od 24.rujna 1990.godine u iznosu od USD 10.000.000,00 i po Ugovoru o kreditu br.351/413/59/89 od 21.prosinca 1989.godine u iznosu od USD 1.105.000,00 s dospeljima kako je to navedeno u tužbi, dok je za sve ostale ugovore o kreditu i ugovore o bankarskoj garanciji istaknut prigovor ili da su ti ugovori u međuvremenu od strane tuženika podmireni ili da su isti preneseni kao obveza na treće osobe temeljem sklopljenog Sporazuma RH sa Pariškim i Londonskim klubom.

Tužitelj je u podnesku od 02.listopada 1998.godine izvršio smanjenje tužbenog zahtjeva u kojem se traži isplata samo nespornog duga po Ugovoru o kreditu br.10979/4/89 od 21.svibnja 1998.godine u iznosu od USD 4.000.000,00 sa ugovorenom kamatom po stopi od 10% godišnje do isplate i zakonskom zateznom kamatom od 1.kolovoza 1991.godine do isplate, po Ugovoru o kreditu br.245/131/34/90 od 24.rujna 1990.godine u iznosu od USD 10.000.000,00 sa ugovorenom kamatom po stopi od 10% godišnje do isplate i zakonskom zateznom kamatom od 01.travnja 1992.godine do isplate i po Ugovoru o kreditu br.351/413,59/89 od 21.prosinca 1989.godine u iznosu od USD 1.105.000,00 s ugovorenom kamatom po stopi od 10% godišnje do isplate i zakonskom

zateznom kamatom od 01.travnja 1992.godine do isplate, kao i isplatu USD 47.146,00 u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate i zakonsku zateznu kamatu od 1.travnja 1990.godine do isplate temeljem ugovora o reguliranju međusobnih odnosa stranaka od 20.svibnja 1992.godine.

Tuženik je osporio osnovanost i visinu i tako postavljenog tužbenog zahtjeva, uz isticanje prigovora da je na temelju Odluke Vlade RH od 05.travnja 2001.godine o prijenosu potraživanja Jugobanke d.d. Beograd prema brodogradilištima u sanaciji, predmetno potraživanje preneseno na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka a koja da je s tuženikom sklopila Ugovor br.03/01 od 10.svibnja 2001.godine kojim tuženik prenosi na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka dionice u vrijednosti ustupljenog potraživanja Agenciji temeljem Odluke Vlade RH od 05.travnja 2001.godine u iznosu od 157.991.194,31 Kn, čime da je tuženik u cijelosti izmirio svoje obveze prema tužitelju iz predmetnih ugovora o kreditu.

Tužitelj je u podnesku od 06.srpnja 2005.godine uredio tužbeni zahtjev prema tužitelju u kojem se traži od tuženika isplata iznosa od 157.991.194,31 Kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 01.siječnja 2001.godine do isplate, a to sve temeljem Ugovora o kreditu br. 109/79/4/89, br.354/413/59/89 i br.245/131/34/90.

Tuženik je osporio osnovanost i visinu i tako postavljenog tužbenog zahtjeva, također se pozivajući da je obveza tuženika izmirena prema Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka temeljem sklopljenog Ugovora o prijenosu dionica od 10.svibnja 2001.godine, a time i prema tužitelju Jugobanki d.d. Beograd, Glavna filijala Split iz predmetnih ugovora o kreditu.

Na temelju presude ovog suda pod posl.br.IP-176/05 od 21.09.2005.godine, ovaj sud je u cijelosti odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na isplatu iznosa od 157.991.194,31 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 01.01.2001.godine po ugovorima o kreditu br.109/79/4-89, br.351/413/59/89 i br.245/131/34/90.

Tužitelj je protiv navedene presude ovog suda pravodobno izjavio žalbu dana 11.10.2005.godine, a koja je žalba usvojena od strane VTS RH Zagrebu u rješenju Pž-7936/05-3 od 26.08.2008.godine na način da se ukida presuda ovog suda posl.br.IP-176/05 od 21.09.2005. godine i predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku predmet se vodio kod ovog suda pod posl.br.P-29/09.

Pravni slijednik zakonskog zastupnika tužitelja Jugobanke d.d Beograd, Glavne filijale Split u likvidaciji poslovanja, Zagrebačka banka d.d. Zagreb je u podnesku od 03.09.2010.godine konačno uredio tužbeni zahtjev prema tuženiku iz ovog postupka na isplatu iznosa od 149.280.027,17 kn zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 01.01.2001. godine pa do isplate po ugovorima o kreditu br.109/79/4-89, br.351/413/59/89 i br.245/131/34/90.

Tuženik je u cijelosti osporavao i tako uređeni tužbeni zahtjev tužitelja, ustrajući u svim do sada istaknutim prigovorima, prije svega prigovora nedostatka aktivne legitimacije tužitelja u ovom postupku, kao i prigovor da je tuženik u cijelosti podmirio predmetnu tražbinu na temelju Odluke Vlade RH od 05.04.2001.godine o prijenosu potraživanja Jugobanke d.d Beograd prema brodogradilištima u sanaciji na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (dalje DAB) te na temelju ugovora br.03/01 od 10.05.2001.godine o zamjeni dospjelih neizmirenih

potraživanja sklopljenog između DAB-a kao vjerovnika i tuženika Brodotrogir d.d. Trogir kao dužnika.

Tužitelj je u podnesku od 17.06.2011. godine izvršio ispravak odnosno dopunu tužbe u dijelu označavanja osobe tužitelja kao Jugobanka d.d. u stečaju Beograd, Glavna filijala Split u likvidaciji poslovanja, zastupana po zakonskoj zastupnici Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb, obzirom da je u međuvremenu nad tužiteljem Jugobankom d.d. Beograd otvoren stečaj na temelju rješenja St-22/02 od 03.01.2002. godine, a da bi tužitelj prije toga kao zakonskog zastupnika tužitelja označio Zagrebačku banku d.d. Zagreb kao pravnog slijednika Zagrebačke banke-Pomorske banke d.d.Split, na temelju rješenja o pripajanju ovog suda br.Tt-00/1283-4 od 27.06.2000. godine.

Iako se je tuženik protivio takvoj ispravci odnosno dopuni u oznaci tužitelja, ovaj sud je na temelju odredbe čl.83 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03 i 84/08-dalje ZPP.) tužitelju dopustio ispravak u oznaci naziva stranke, obzirom da su nastale promjene koje se tiču otvaranja stečaja nad tužiteljem Jugobankom d.d. Beograd, te izvršeno pripajanje zakonskog zastupnika tužitelja Zagrebačke banke-Pomorske banke d.d. Split, Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb, nastupile nakon podnošenja tužbe u ovom predmetu dana 13.10.1993. godine, pa se tuženik takvoj ispravci odnosno dopuni u oznaci osobe tužitelja ne može protiviti.

Na temelju presude ovog suda posl.br.P-29/09 od 09.rujna 2011.godine sud je prihvatio kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim se nalaže tuženiku da u roku od 15 dana isplati tužitelju temeljem ugovora br.351/413/59/89 i ugovora br.245/131/34/90 ukupan iznos duga na dan 31.prosinca 2000.godine u iznosu od 149.280.027,17 kn zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 01.siječnja 2008.godine pa do isplate te naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 20.000,00 kn.

Tuženik je protiv navedene presude pravodobno izjavio žalbu dana 21.rujna 2011. godine, a koja žalba je usvojena u rješenju VTS RH Zagreb Pž-8087/11-3 od 08.ožujka 2012.godine, na način da se ukida presuda ovog suda br. P-29/09 od 09.rujna 2011. godine i predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

Predmet se nastavio voditi kod ovog suda pod posl.br. P-554/2012.

U rješenju posl.br. P-554/2012.od 04.srpnja 2013. godine utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, obzirom da je u međuvremenu na temelju rješenja ovog suda br. St-35/09 od 24.svibnja 2013.godine otvoren poseban-sekundarni stečajni postupak nad imovinom dužnika Jugobanka d.d. u stečaju Beograd koja se nalazi u Republici Hrvatskoj.

Tužitelj je protiv rješenja ovog suda o prekidu postupka od 04.srpnja 2013. godine, pravodobno izjavio žalbu dana 15.srpnja 2013.godine, a koja žalba je usvojena kao osnovana u rješenju VTS RH Zagreb Pž-8820/13-3 od 19.ožujka 2014.godine na način da je ukinuto rješenje ovog suda posl.br. P-554/2012 od 04.srpnja 2013.godine i predmet vraćen sudu prvog stupnja na ponovni postupak i to prvenstveno da sud otkloni nedostatke koji se tiču oznake tužitelja u ovom predmetu.

U nastavku postupka tužitelj je sukladno zauzetom stajalištu VTS RH Zagreb iznesenom u rješenju pod posl.br.Pž-8820/13-3 od 19.ožujka 2014.godine kao tužitelja označio Jugobanku d.d. Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja, koju zastupa Zagrebačka banka d.d. Zagreb,

Trg Bana J. Jelačića 10. odnosno tužitelj je u predmetnom podnesku naveo kako Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja Jugobanke d.d. Beograd u ovom postupku ima stranačku i pravnu sposobnost na temelju Uredbe o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd koje su poslovale na teritoriju Republike Hrvatske, a koja Uredba je nakon toga zamijenjena Zakonom o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd.

Tuženik se je usprotivio iznesenom stajalištu tužitelja da bi Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja Jugobanke d.d. Beograd imala ili mogla imati stranačku sposobnost ovom postupku, radi čega se ističe prigovor pomanjkanja aktivne legitimacije u odnosu na tako označenog tužitelja.

Tuženik je također istakao i prigovor nedopustivosti vođenja ovog postupka radi istaknutog prigovora litispedencije, obzirom da se o istoj tražbini pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-3123/09 vodi parnični postupak u pravnoj stvari tužitelja Jugobanke d.d. u stečaju protiv Republike Hrvatske te ustrajao u ranije iznesenim prigovorima kako je predmetna tražbina tužitelja prema tuženiku prestala na temelju Odluke Vlade RH od 05. travnja 2001. godine.

Tužitelj je osporio istaknute prigovore tuženika navodeći pri tome kako Glavna filijala Split Jugobanke d.d. Beograd na temelju Uredbe o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd odnosno nakon toga na temelju Zakona o načinu likvidaciji glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd je imala i ima pravnu i stranačku sposobnost, da se u konkretnom slučaju ne radi o litispedenciji u odnosu na parnični postupak koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-3123/09 jer da nema subjektivnog identiteta tužbe, budući da su u tom postupku druge stranke u odnosu na ovaj sudni postupak. Tužitelj je također ustrajao u osporavanju tvrdnji tuženika da bi obveza tuženika prestala na temelju Odluke Vlade RH od 05. travnja 2001. godine, a sve iz razloga koji su već detaljno obrazloženi od strane tužitelja u ovom predmetu.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu i to: sve ugovore o kreditu i ugovore o bankarskim garancijama koji su navedeni u tužbi, ugovore o reguliranju međusobnih odnosa Jugobanke udružene banke Beograd i Jugobanke osnovne banke Split od 07.06.1989., Odluku Vlade RH od 05.04.2001. i Ugovor br.03/01 od 10.05.2001. godine, proveo dokaz knjigovodstveno-financijskog vještačenja po vještaku dipl.oec. Ankici Pejčević iz Splita dana 30. siječnja 2002. godine, te dopunu vještva od 15. svibnja 2002. godine, te izvršio uvid u izvješće DAB-a od 16.02.2010. godine i MBS za društvo Zagrebačka banka-Pomorska banka Split d.d.br.060000814.

Po ocjeni ovog suda nije osnovan prigovor tuženika o nedostatku aktivne legitimacije označenog tužitelja Jugobanke d.d. Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja, koju zastupa Zagrebačka banka d.d. Zagreb obzirom da je na temelju lex specialis zakona i to Uredbe o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd koje su poslovale na teritoriju Republike Hrvatske (NN84/92) a nakon toga na temelju Zakona o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. (NN 106/93) glavnim filijalama Jugobanke d.d. Beograd, dakle i Glavnoj filijali Split, u likvidaciji poslovanja, priznata pravna i stranačka sposobnost za postupke koji se odnose na naplatu dospjelih potraživanja prema dužnicima proizašlih iz sklopljenih ugovora o kreditu.

Također, ne bi bio osnovan niti tuženikov prigovor o nedopustivosti vođenja predmetnog postupka radi postojanja litispedencije u odnosu na parnični postupak koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u predmetu pod posl.br. P-3123/09 u pravnoj stvari tužitelja Jugobanka a.d.

Beograd u stečaju protiv tuženika Republike Hrvatske radi isplate 50.499.325,85 EUR-a, budući da u konkretnom slučaju, neovisno od činjenice što se radi o isplati iste tražbine, nema subjektivnog identiteta tužbe u odnosu na ovosudni postupak, budući da su u tom postupku druge stranke i to Jugobanka a.d. Beograd u stečaju kao tužitelj i Republika Hrvatska kao tuženik.

Na temelju ocjene dokaza izvedenih u ovom postupku, pregleda navedenih isprava koje se nalaze u spisu, kao i očitovanja punomoćnika stranaka tijekom postupka ovaj sud je na nedvojben način utvrdio slijedeće činjenice koje između stranaka nisu sporne:

-da se konačni tužbeni zahtjev tužitelja prema tuženiku iz podneska od 03.09. 2010.godine odnosi na isplatu duga tuženika po ugovoru o kreditu br.109/79/4/89 od 12.svibnja 1989.godine u iznosu od USD 4.000.000,00 , po ugovoru o kreditu br.24513134/90 od 24.rujna 1990.godine u iznosu od USD 10.000.000,00 i po ugovoru o kreditu br.351413/59/89 od 21.prosinca 1989.godine u iznosu od USD 1.105.000,00 , čija ukupna visina na dan 31.prosinca 2000.godine predstavlja utuženi iznos od 149.280.027,17 kn;

-da je tužitelj zakonski zastupnik Jugobanke d.d. Beograd, Glavne filijale Split i to Zagrebačka banka-Pomorska banka d.d. Split, pripojena Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb na temelju odluka Glavne skupštine društava od 24. i 25.svibnja 2000.godine, te da je ta promjena upisana u registar ovog suda za društvo Zagrebačku banku-Pomorsku banku d.d.Split na temelju rješenja Tt-00/1283-04 od 27.06.2000.godine;

-da je tužitelj zakonski zastupnik Jugobanke d.d. Beograd, Glavne filijale Split i to Zagrebačka banka-Pomorska banka d.d. Split, nakon provedenog postupka pripajanja Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb brisana iz sudskog registra na temelju rješenja ovog suda Tt-02/3994-2 od 25.11.2002. godine, a kako to proizlazi iz povijesnog izvotka iz sudskog registra MBS:060000814;

-da je Vlada Republike Hrvatske svojom Odlukom Klasa:310-14/00-01/01 Ur.broj:5030120-01-6 od 05.travnja 2001.godine, izvršila prijenos potraživanja Jugobanke d.d. Beograd prema brodogradilištima u sanaciji na Državnu agenciju za sanaciju štednih uloga i sanaciju banaka sa stanjem duga na dan 31.prosinca 1999.godine, a koji dug za tuženika Brodotrogir d.d. Trogir je iznosio 110.611.752,00 Kn; i

-da je Državna agencija za sanaciju štednih uloga i sanaciju banaka Zagreb s tuženikom Brodotrogir d.d. Trogir sklopila Ugovor br.03/01 od 10.svibnja 2001.godine, po kojem tuženik prenosi na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka dionice za iznos dospjelih potraživanja tužitelja Jugobanke d.d.Beograd,Glavne filijale Split u iznosu od 157.991.194,31 kn, a od čega se iznos od 149.280.027,17 kn odnosi na ugovore o kreditu br. br.109/79/4-89, br.351/413/59/89 i br.245/131/34/90. koji su predmet tužbenog zahtjeva tužitelja prema tuženiku iz ovog postupka, te koje potraživanje je preneseno na Agenciju temeljem Odluke Vlade RH od 05.travnja 2001.godine; i

-da je nad Jugobankom d.d. Beograd na temelju rješenja St-22/02 od 03.01.2002.otvoren stečajni postupak.

Iz naprijed iznesenih utvrđenja razvidno je kako između stranaka nema spora o visini duga tuženika prema tužitelju Jugobanci d.d Beograd, Glavnoj filijali Split u likvidaciji po ugovorima o kreditu br.109/79/4/89 , br.351/413/59/89 i br.245/131/34/90 na dan 31.prosinca 2000.godine.

Iako je tražbina tužitelja prema tuženiku iz ugovora o kreditu br.109/79/4/89 od 12.05.1989. godine, ugovora br.351/413/519/80 od 21.12.1989. i ugovora br.245/131/34/90 od 24.09.1990. sadržavala valutnu klauzulu u smislu odredbe čl.307.tada važećeg Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01. – dalje: ZOO), stranke su prešutno svaka za sebe i to tuženik u postupku sanacije prilikom sklapanja ugovora br.03/01 sa Državnom agencijom za osiguranje štednih uloga i sanaciju banka od 10.05.2001.

godine, a tužitelj tijekom ovog postupka u svojim poslovnim knjigama nakon dospijeća na plaćanje utuženih tražbina iz navedenih ugovora o kreditu, izvršile konverziju utvrđene obveze primjenom valutne klauzule u domaću valutu tako da su i jedna i druga stranka na dan 31.12.2000.godine, po navedenim ugovorima o kreditu evidentirale međusobna potraživanja i dugovanja u nesporno utvrđenom iznosu od 149.280.027,17 kn.

U ovom postupku jedino je sporno pravno pitanje je li tuženik na temelju sklopljenog ugovora br.03/01 od 10.svibnja 2001.godine sa Državnom agencijom za sanaciju štednih uloga i sanaciju banaka, a koji ugovor je između stranaka i izvršen, (radi se o potraživanju koje je na Agenciju preneseno Odlukom Vlade RH od 05.travnja 2001.godine), mogao podmiriti svoje obveze iz ugovora o kreditu br.109/79/4/89 od 12.svibnja 19089.godine, br. 245/131/34/90 od 24.rujna 1990.godine i br. 352/413/59/89 od 21.prosinca 1989.godine, sklopljenih s prednikom tužitelja Jugobankom- Osnovnom bankom Split.

Kod nesporne činjenice iz ovog postupka, jer je ne osporava niti jedna stranka, da predmetne obveze iz ugovora o kreditu br.109/79/4/89 od 12.05.1989. godine, ugovora br.351/413/519/80 od 21.12.1989. i ugovora br.245/131/34/90 od 24.09.1990. Vlada Republike Hrvatske u ime Republike Hrvatske u postupku razdruživanja nije preuzela po Pariškom i Londonskom klubu prema stranim kreditorima, te tako na izvoran način postala vjerovnik za predmetne tražbine prema tuženiku umjesto tužitelja, kao i činjenice da Vlada Republike Hrvatske sukladno svojoj odluci o prijenosu potraživanja Jugobanke d.d. Beograd prema brodogradilištima u sanaciji na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banka od 05. 04.2001.godine, nije sklopila poseban ugovor sa Jugobankom d.d. Beograd, Glavnom filijalom Split u likvidaciji poslovanja odnosno njezinim zakonskim zastupnikom Zagrebačkom bankom-Pomorskom bankom d.d. Split, po ocjeni ovog suda Vlada Republike Hrvatske je na nezakonit način raspolagala potraživanjem Jugobanke d.d Beograd, Glavne filijale Split koje ima prema tuženiku Brodotrogir d.d. Trogir iz ugovora o kreditu br.109/79/4/89 od 12.05.1989. godine, ugovora br.351/413/519/80 od 21.12.1989. i ugovora br.245/131/34/90 od 24.09.1990. u svojoj odluci od 05.04.2001.godine, radi čega je ista ništavna kao i nakon toga sklopljeni ugovor br.03/01 između tuženika i Državne agencije za sanaciju štednih uloga i sanaciju banaka od 10.05.2001.godine, na temelju kojeg ugovora je tuženik podmirio predmetne obveze po utuženim ugovorima prema DAB-u, a sve to sukladno odredbi čl. 109.tada važećeg ZOO-a, a na koje odredbe sud pazi po službenoj dužnosti.

Slijedom svega naprijed izloženog, ocjena je ovog suda kako i dalje egzistira potraživanje tužitelja Jugobanke d.d. u stečaju Beograd, Glavne filijale Split u likvidaciji poslovanja, koju zastupa zakonski zastupnik Zagrebačka banka d.d Zagreb prema tuženiku Brodotrogir d.d. Trogir iz ugovora o kreditu br.109/79/4/89 od 12.05.1989. godine, ugovora br.351/413/519/80 od 21.12.1989. i ugovora br.245/131/34/90 od 24.09.1990. , čija visina na dan 31.12.2000. godine nesporno iznosi upravo utuženi iznos od 149.280.027,17 kn.

Osnovanost tužbenog zahtjeva temelji se na odredbi čl. 1065. tada važećeg ZOO-a kao i odredbama čl. 2. sklopljenih ugovora o kreditu. Navedene odredbe propisuju obvezu korisnika kredita da banci kao davatelju kredita za odobreni i isplaćeni kredit plati ugovorenu kamatu te vrati dobiveni iznos novca u vrijeme i na način kako je to utvrđeno u ugovoru.

Kako iz rezultata u dokaznom postupku kao nesporna činjenica proizlazi da tuženik Brodotrogir d.d. Trogir kao korisnik kredita nije vratio tužitelju kao banci i to Jugobanci d.d. Beograd, Glavnoj filijali Split odobrene kredite po dospijeću, a koji su predmet tužbenog zahtjeva

tužitelja prema tuženiku iz ovog postupka, ovaj sud je u cijelosti prihvatio kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja te odlučio kao u točki I izreke ove presude.

Na dosuđeni iznos glavnice tužitelju su priznate i zatezne kamate iz čl.1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a koje kamate teku nakon dospijeca na plaćanje utuženog iznosa iz sklopljenih ugovora o kreditu i to od 01.01.2001. do 31.12.2007. godine, a od 01.01.2008. godine pa do isplate, zatezne kamate propisane odredbom čl.29. st.2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05), a kako je to tužitelj i zatražio u uređenom tužbenom zahtjevu iz podneska od 03.09.2010. godine.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl.154.st.1. ZPP-a. Tužitelju je u cijelosti obistinjen zatraženi trošak postupka koji predstavlja troškove sudskih pristojbi za tužbu, presudu i žalbu protiv presude ovog suda P-176/05 od 21.09.2005. godine od po 5.000,00 kn te sudska pristojba na žalbu od 04. 07.2013. u iznosu od 5.000,00 kn, kao i troškove provedenog knjigovodstveno financijskog vještačenja u iznosu od 5.000,00 kn, odnosno tužitelju je kao trošak postupka ukupno obistinjen iznos od 25.000,00 kn kako je i odlučeno u točki II izreke.

U Splitu, 29. rujna 2014.godine.

U D A C

Velimir Vuković v.r.

Za točnost i pravilnost otpisivanja-ovl.služb.

Marija Elez

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka u roku od 8 dana od dana dostave ove presude.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUKE

Prima podla

23 -01- 2015

Predano za pošt. dostavu, na dan 20
POŠTA _____
Broj prijema _____
Također na _____

75. PŽ-8691/14-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice, i Branke Vučaj, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JUGOBANKA d.d., Beograd, Glavna filijala Split u likvidaciji poslovanja, kojeg zastupa Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana J. Jelačića 10, protiv tuženika BRODOTROGIR d.d., OIB 02610134628, Trogir, Put brodograditelja 16, radi isplate iznosa od 149,280.027,17 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-554/12 od 29. rujna 2014., u sjednici vijeća održanoj 9. prosinca 2014.

presudio je

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-554/12 od 29. rujna 2014. i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju temeljem Ugovora broj 109/79/4/89, Ugovora broj 351/413/59/89 i Ugovora broj 245/131/34/90, ukupan iznos duga koji na dan 31. prosinca 2000. iznosi 149.280.027,17 kn (stočetrdesetdevetmilijunadvjestoosamdesettisućadvadeset-sedam kuna i sedamnaest lipa) zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 1. siječnja 2001. do 31. prosinca 2007. prema članku 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. pa do isplate prema članku 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima i to uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjega dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, kao i troškove postupka sa zateznom kamatom, u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-554/12 od 29. rujna 2014. u točki I. njene izreke naložio je tuženiku isplatiti tužitelju na temelju Ugovora broj 109/79/4/89,

Ugovora broj 351/413/59/89 i Ugovora broj 245/131/34/90, ukupan iznos duga koji na dan 31. prosinca 2000. iznosi 149,280.027,17 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. siječnja 2001. do 31. prosinca 2007. prema Uredbi o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. pa do isplate prema članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima i to uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjega dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena. U točki II. izreke presude naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 25.00,00 kn.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud ocijenio kako tužitelj kojeg zastupa Zagrebačka banka d.d., Zagreb, ima aktivnu legitimaciju za podnošenje ove tužbe primjenom odredbi Zakona o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. („Narodne novine“ broj 106/93), s obzirom na to da je navedenim Zakonom glavnim filijalama priznata pravna i stranačka sposobnost za postupke koji se odnose na naplatu dospjelih potraživanja prema dužnicima proizašlih iz sklopljenih ugovora o kreditu. Prvostupanjski sud je odbio i tuženikov prigovor o nedopustivosti vođenja ovog postupka radi postojanja litispendencije u odnosu na parnični postupak koji se vodi pri Trgovačkom sudu u Zagrebu, poslovni broj P-3123/09 u pravnoj stvari tužitelja Jugobanka a.d. Beograd u stečaju protiv tužene Republike Hrvatske radi isplate iznosa od 50.499.325,85 EUR, budući da nema subjektivnog identiteta tužbe u odnosu na ovosudni postupak. Na temelju provedenog dokaznog postupka, prvostupanjski sud je zaključio kako Vlada Republike Hrvatske (dalje: Vlada)-u postupku razdruživanja nije preuzela po Pariškom i Londonskom klubu obvezu prema stranim kreditorima te tako na izvoran način postala vjerovnik za predmetnu tražbinu prema tuženiku umjesto tužitelja i da nije sklopljen poseban ugovor Državne agencije za sanaciju štednih uloga i sanaciju banaka (dalje: DAB-a) s Jugobankom d.d., Beograd, Glavna filijala Split u likvidaciji poslovanja. Time je, po ocijene suda, Vlada na nezakonit način raspolagala potraživanjem Jugobanke d.d., Beograd, Glavne filijale Split koje ima prema tuženiku iz ugovora o predmetnim kreditima, radi čega je odluka Vlade od 5. travnja 2001. ništeta primjenom odredbe članka 109. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01; dalje: ZOO). Zbog ništetnosti odluke Vlade, prvostupanjski sud je zaključio da je ništeta i ugovor broj 03/01 sklopljen između tuženika i DAB-a od 10. svibnja 2001. temeljem kojeg je tuženik podmirio predmetne obveze po utuženim ugovorima. Prvostupanjski sud je stoga zaključio da primjenom odredbe članka 1065. ZOO-a i dalje egzistira potraživanje tužitelja Jugobanke d.d. u stečaju, Beograd, Glavne filijale Split u likvidaciji poslovanja koju zastupa zakonski zastupnik Zagrebačka banka d.d. Zagreb temeljem predmetnih ugovora, budući da tuženik nije vratio tužitelju odobrene kredite po dospelju. Sud je ocijenio kako tužitelju na neplaćenu glavnica pripadaju i kamate koje počinju teći od 1. siječnja 2001. jer su stranke prešutno izvršile konverziju utvrđene obveze primjenom valutne klauzule u domaću valutu te na dan 31. prosinca 2000. evidentirale međusobna potraživanja i dugovanja u nesporno utvrđenom iznosu od 149,280.027,17 kn.

O naknadi troškova prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 26/03).

Protiv označene presude žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud ukine prvostupanjsku presudu i predmet vrati na ponovno suđenje, odnosno preinači pobijanu presudu i odbije tužbeni zahtjev. U žalbi tuženik ističe kako je prvostupanjski sud prekoračio tužbeni zahtjev kad je odlučivao o zakonitosti odluke Vlade utvrđujući da je odluka ništetna, čime je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 12. ZPP-a. Smatra kako prvostupanjski sud bez sudjelovanja Republike Hrvatske kao stranke u postupku nije mogao odlučivati o nezakonitosti odluke Vlade pa samim time i odlučivati o provedenoj sanaciji i financijskoj konsolidaciji tuženika. Nadalje, ostaje kod istaknutog prigovora nedostatka aktivne legitimacije smatrajući kako je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je glavna filijala ovlaštena u svoje ime i za svoj račun sklapati pravne poslove pa time i podnijeti ovu tužbu putem zakonskog zastupnika. Tuženik navodi kako nema nikakvih obveza prema tužitelju u ovom postupku od trenutka donošenja odluke Vlade od 5. travnja 2001. jer su sva potraživanja Jugobanke d.d., Beograd, prenesena na DAB s kojim je tuženik sklopio ugovor broj 03/01 od 10. svibnja 2001. Budući da je prvostupanjski sud u presudi utvrdio da je taj ugovor izvršen, tuženik smatra kako postoji proturječje između izreke presude i obrazloženja pa presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

U svom odgovoru na žalbu tuženika tužitelj je osporio žalbene navode i predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu te potvrdi prvostupanjsku presudu.

Tuženik se očitovao na tužiteljeve navode iz odgovora na žalbu smatrajući ih neosnovanim.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu u smislu odredbe članka 365. stavak 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud na temelju utvrđenog činjeničnog stanja pogrešno primijenio materijalno pravo kada je prihvatio tužbeni zahtjev.

Predmet spora je tužiteljevo potraživanje utuženog iznosa koji se temelji na Ugovorima o kreditu broj 109/79/4/89, broj 351/413/59/89 i broj 245/131/34/90.

Među strankama nije sporno kako dug po navedenim ugovorima o kreditu na dan 31. prosinca 2000. iznosi 149,280.027,17 kn. Sporno je, je li tuženikova obveza prestala izvršenjem Ugovora broj 03/01 od 10. svibnja 2001. koji je tuženik sklopio s DAB-om, a koji se ugovor zasniva na odluci Vlade od 5. travnja 2001. Nadalje, sporno je ima li tužitelj aktivnu legitimaciju budući da tuženik tvrdi kako Glavna filijala zastupana po Zagrebačkoj banci d.d., Zagreb, nije ovlaštena pokrenuti i voditi sudske postupke, te postoji li litispendencija budući da o istoj tražbini teče parnica pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-3123/09 u kojoj Jugobanka a.d. Beograd u stečaju, kao tužitelj, namirenje ove tražbine zahtijeva od Republike Hrvatske, kao tuženika.

Po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud je pravilno zaključio kako nisu osnovani istaknuti prigovori tuženika o nedostatku aktivne legitimacije i litispendencije.

Ovaj sud je već u ranijim odlukama poslovni broj Pž-7936/05 od 26. kolovoza 2008. i Pž-8820713 od 19. ožujka 2014. zauzeo stajalište kako je Zakonom o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d., glavnim filijalama pa tako i ovdje tužitelju, priznata stranačka sposobnost. Stoga, zbog nepotrebnog ponavljanja upućuje se žalitelj na razloge istaknute u navedenim odlukama.

Pogrešan je navod tuženika kako na ovaj spor ima utjecaja to što je tužitelj, strana pravna osoba Jugobanka a.d. Beograd u stečaju podnijela tužbu protiv Republike Hrvatske radi isplate iste tražbine. Naime, da bi se primijenila pravila o litispendenciji propisana odredbom članka 194. stavak 4. ZPP-a potrebno je da se radi o slučaju kada druga parnica teče o istom zahtjevu među istim strankama, što ovdje nije takav slučaj.

Tijekom prvostupanjskog postupka utvrđeno je:

- da je dug tuženika temeljem predmetnih ugovora o kreditu iznosio je 149,280.027,17 kn na dan 31. prosinca 2000.,

- da je odlukom Vlade od 5. travnja 2001. izvršen prijenos tražbine Jugobanke d.d. Beograd, glavne filijale Split u likvidaciji poslovanja koju ona ima prema tuženiku na DAB, da je tom odlukom uređeno kako će se prijenos potraživanja urediti posebnim ugovorima između DAB-a i Zagrebačke banke d.d. te da će DAB posebnim ugovorom s tuženikom urediti međusobne odnose na način da će se preneseno potraživanje pretvoriti u ulog, u kapital s koje osnove će DAB preuzeti odgovarajući broj dionica tuženika,

- da je sklopljen posebni ugovor broj 03/01 od 10. svibnja 2001. kojim je tuženik radi namirenja duga u iznosu od 157,991.194,31 kn (u kojem iznosu je sadržan i dug po utuženim ugovorima o kreditu) izvršena zamjena potraživanja za dionice tako da je DAB za navedeno potraživanje stekao 76 361 dionicu tuženika,

- da je izvršen ugovor broj 03/01 od 10. svibnja 2001.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je Vlada odlukom od 5. travnja 2001. izvršila prijenos tražbine tužitelja prema tuženiku na novog vjerovnika, kojemu je tuženik dug podmirio zamjenom duga za određeni broj dionica. Polazeći od toga da je tuženik postupio po odluci Vlade i da je izvršenjem ugovora broj 03/01 od 10. svibnja 2001. njegova obveza po utuženim ugovorima o kreditu prestala, pogrešan je zaključak suda da bi tuženik bio u obvezi ponovo namiriti tu tražbinu ranijem vjerovniku, ovdje tužitelju. Naime, promjena vjerovnika ne mijenja položaj dužnika u pogledu obveze koja ga tereti (članak 438. ZOO-a) pa je tuženik kao dužnik po pozivu novog vjerovnika (DAB-a) ispunio svoju ugovornu obvezu po navedenim ugovorima o kreditu, čime je njegova obveza prestala. Tuženik nije sudionik prijenosa tražbine između tužitelja i DAB-a pa valjanost prijenosa tražbine s tužitelja na DAB-a na temelju odluke Vlade nema utjecaja na činjenicu kako je tuženik dug po utuženim ugovorima namirio. Po ocjeni ovog suda tuženik, koji je postupio u dobroj vjeri i dug podmirio novom vjerovniku, ne može trpiti posljedice zbog toga što je postupio po odluci Vlade. Odnos Vlade, tužitelja i DAB-a kojim je na DAB prenesena tužiteljeva tražbina prema tuženiku nije predmet ovog spora, predmet spora je zahtjev za namirenje tuženikovog duga prema utuženim ugovorima o kreditu. Kako je tuženik, nesporno dug podmirio, to bi značilo da je njegova obveza po predmetnim ugovorima prestala pa je prvostupanjski sud pogrešno

zaključio da dug i dalje „egzistira“. Dug je podmiren, a ako tužitelj smatra da je trebao biti njemu podmiren, a ne DAB-u iz razloga što je prijenos tražbine izvršen na temeljem nepravilne odluke Vlade mogao je eventualno u posebnoj parnici ostvarivati zaštitu povrijeđenog prava.

Nadalje, prvostupanjski sud pogrešno zaključio da dug tuženika prema utuženim ugovorima o kreditu postoji i to zbog toga što je pogrešno smatrao da u ovom postupku može ocjenjivati zakonitost Odluke Vlade od 5. travnja 2001.

Odredba članka 109. ZOO-a ne daje ovlaštenje sudu da suprotno odredbi članka 2. stavak 1. ZPP-a odlučuje o onome što nije u granicama zahtjeva koje su stranke istaknule u postupku. To, međutim, ne znači da prvostupanjski sud nije ovlašten u smislu odredbe članka 109. ZOO-a, po službenoj dužnosti procijeniti je li pravno valjan ili je ništetan sporni pravni posao, ali razmatrajući ga samo kao prethodno pravno pitanje o čijem rješenju ovisi odluka suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Međutim, da bi redovni sud mogao raspravljati o pravilnosti ili nepravilnosti odluke Vlade potrebno je da je protiv te odluke pokrenuta parnica (Ustavni sud Republike Hrvatske poslovni broj U-III-2963/2003 od 14. svibnja 2004.), odnosno da je stranka u postupku Republika Hrvatska.

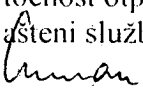
U konkretnom slučaju prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbu članka 109. ZOO-a kada je kao prethodno pravno pitanje procjenjivao valjanost Odluke Vlade od 5. travnja 2001., budući da stranka u postupku nije Republika Hrvatska i da se ne radi o parnici pokrenutoj protiv te odluke. Pravni posao između stranka u ovoj parnici temelji se na ugovorima o kreditu temeljem kojih tužitelj potražuje namirenje duga od tuženika pa bi prvostupanjski sud, primjenom odredbe članka 109. ZOO-a bio ovlašten po službenoj dužnosti samo procjenjivati je li pravno valjan ili ništetan navedeni pravni posao između parničnih stranaka, a ne procjenjivati je li odluka Vlade ništetna.

Slijedom navedenog, valjalo je uvažiti žalbu i preinačiti pobijanu presudu temeljem odredbe članka 373. stavak 3. ZPP-a, kako je odlučeno u točki I. izreke ove presude.

Odluka o trošku parničnog postupka sadržana u točki II. izreke ove presude temelji se na odredbi članka 166. stavak 2. u vezi s odredbom članka 164. stavak 2. ZPP-a. Tužitelj nije uspio u sporu, a tuženik zahtjev za naknadu troška postupka nije podnio u skladu s odredbom članka 164. stavak 2. ZPP-a. U smislu ove odredbe, stranka je dužna zahtjev za naknadu parničnog troška postaviti određeno navodeći, razvrstano za svaku radnju, osnovu i visinu troška. Iz raspravnog zapisnika od 27. kolovoza 2014. tuženik zahtijeva naknadu troška pristojbe odgovora na tužbu i trošak vještačenja, ali nije naveo visinu troška po radnji pa je njegov zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 9. prosinca 2014.

Za točnost otpredak
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21 000 SPLIT
na poslovni broj P-554/2012**TUŽITELJ:** Jugobanka d.d., Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja,
koju zastupa Zagrebačka banka d.d. Zagreb, Trg bana J.Jelačića 10, OIB:
92963223473**TUŽENIK:** Brodotrogir d.d. Trogir, Put brodograditelja 16, OIB: 02610134628**REVIZIJA**
protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
pod posl.br. PŽ-8691/14-3 od 9.prosinca 2014. godine**radi isplate**
vps: 149.280.027,17 kn
x 1 punomoć
x 1 preslika svjedodžbe o položenom pravosudnom ispitu

Tužitelj je dana 29.siječnja 2015. godine zaprimio presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem PŽ-8691/14-3, kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem P-554/12 od 29.rujna 2014. godine i odbijen tužbeni zahtjev u cijelosti.

Tužitelj protiv navedene drugostupanjske presude u za to predviđenom roku podnosi reviziju, zbog svih razloga predviđenih odredbom članka 385. Zakona o parničnom postupku.

Temelj tužbenog zahtjeva u ovom predmetu su neizvršene obveze tuženika po ugovorima o kreditu br. 109/79/4/89, br. 351/413/59/89 i 245/131/34/90. Prvostupanjskom presudom posl.br. P-554/12 Trgovački sud u Splitu u cijelosti je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja i obvezao tuženika na plaćanje iznosa od 149.280.027,17 kn s pripadajućim kamatama i troškovima.

Visoki trgovački sud RH je preinačio prvostupanjsku presudu i odbio tužbeni zahtjev. Svoje stajalište temelji na slijedećim činjenicama:

Zagrebačka banka d.d.
Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb
Republika HrvatskaInfo telefon: 0800 00 24
www.zaba.hrUprava
Predsjednik Uprave
Miljenko Živajić
Članovi Uprave: Romeo Collina,
Daniela Roguljić Novak, Marko
Remenar, Nikolaus Maximilian Uhač
Dijana Hrstović, Lorenzo Ramajola
Predsjednik Nadzornog odbora
Erich HampelUpisana u sudski registar kod Trgovačkog suda u Zagrebu rješenjem broj Tt-95/1-2,
od 17.03.1995, MBS 080000014, iznos temeljnog kapitala: 6.404.839.100,00 kuna, u
cijelosti uplaćen.
Temeljni kapital podijeljen je na 320.241.955 redovnih dionica, pojedinačnog nominalnog
iznosa od 20,00 kuna, koje se u kompjutorskom sustavu Središnjeg klirinškog depozitarnog
društva vode s oznakom ZABA-R-A kao nematerijalizirani vrijednosni papiri na ime.
Račun Banke kod Hrvatske narodne banke, Trg hrvatskih velikana 3, 10000 Zagreb,
IBAN: HR8823600001000000013, broj računa: 2360000-1000000013,
OIB: 92963223473.

1. Dug tuženika temeljem predmetnih ugovora o kreditu iznosio je 149.280.027,17 kn na dan 31.12.2000. godine.
2. Vlada RH je 5. travnja 2001. godine donijela Odluku, klasa 310-14/00-01/01, kojom je potraživanje tužitelja prema tuženiku, zatečeno u poslovnim knjigama sa stanjem na dan 31. prosinca 1999. godine u iznosu od 110.611.752,00 kn prenijela, na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (u daljnjem tekstu: Odluka).
3. Točkom II i III Odluke određeno je da će se prijenos predmetnog potraživanja izvršiti posebnim ugovorom između DAB-a i zakonskog zastupnika tužitelja, te da će se međusobni odnos između DAB-a i tuženika regulirati također posebnim ugovorom.
4. Tuženik i DAB su 10.5.2001. godine sklopili ugovor br.03/01, temeljem kojeg je tuženik u zamjenu za dug prema DAB-u u iznosu od 157.991.194,31 kn izdao 76.361 dionicu u korist DAB-a.

Ugovor o prijenosu tražbine između DAB-a i tužitelja međutim nesporno nikad nije sklopljen.

Na temelju navedenoga, Sud zaključuje da je samom Odlukom izvršen prijenos utužene tražbine sa stvarnog vjerovnika na DAB, kojemu je tuženik sklapanjem Ugovora br. 03/01 dug podmicao zamjenom za određeni broj dionica.

Pozivajući se na članak 438. ZOO-a (Sl.list SFRJ 29/78, 39/85, 46/85, 57/89 NN 53/91, 73/91, 3/94, 111/93, 107/1995, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01, 35/05), Sud smatra da je tuženikova obveza ispunjena, jer da on nije sudionik prijenosa tražbine između tužitelja i DAB-a. Nadalje, da pitanje valjanosti prijenosa tražbine s tužitelja na DAB na temelju Odluke nema utjecaja na činjenicu da je tuženik dug po utuženim ugovorima namirio.

Sud nadalje iznosi ocjenu da je tuženik postupao u dobroj vjeri postupajući na navedeni način u skladu s Odlukom, a da je tužitelj mogao eventualno u posebnoj parnici ostvarivati zaštitu povrijeđenog prava.

Nadalje smatra da prvostupanjski sud nije mogao temeljem odredbe članka 109. ZOO-a odlučivati o pravilnosti ili nepravilnosti Odluke, jer da je protiv te odluke morala biti pokrenuta parnica, sukladno odluci Ustavnog suda RH posl.br. U-III-2963/2003.

1.

Drugostupanjski sud je prilikom donošenja odluke pogrešno primijenio materijalno pravo.

a)

Sud je zauzeo stav da je Odlukom utužena tražbina prenesena na DAB, zanemarujući pritom činjenicu da iz same Odluke nikako ne proizlazi da se njome doista prenosi odnosna tražbina. Naprotiv je iz Odluke jasno da se njome samo poziva vjerovnik i DAB da o prijenosu tražbine sklope ugovor o prijenosu tražbine i dakako tim ugovorom urede uvjete prijenosa tražbine.

Sama Odluka u svome članku II. o prijenosu tražbine govori u buduću, na način da će se prijenos izvršiti i regulirati posebnim ugovorom.

Nadalje, svojim člankom III., dakako na pretpostavci da je prethodni uvjet, kako je opisan člankom II., ispunjen, Odluka uređuje da će DAB, naravno, nakon što tražbinu stekne, s brodogradilištima posebnim ugovorima regulirati svoj buduću odnos pretvaranjem tražbina u ulog.

Prijenos tražbine se po ZOO-u, čl 436., obavlja ugovorom vjerovnika s trećom osobom, koji međutim nije sklopljen.

b)

Vlada RH je Odluku donijela na temelju članka 10. i 30. Zakona o Vladi RH. Visoki trgovački sud RH je u ovom predmetu, u prethodnoj presudi pod posl.br. PŽ-7936/05-3 zauzeo pravni stav da *"odredbe članka 10. i 30. Zakona o Vladi ne daju ovlaštenje Vladi RH za jednostrani prijenos tražbine tužitelja na DAB, bez sudjelovanja i pristanka tužitelja kao vjerovnika"*. Istom presudom taj sud je dao uputu Trgovačkom sudu u Splitu da ispita da li je Vlada RH bila ovlaštena raspolagati tim tražbinama kao imovinom Republike Hrvatske, pa time i prenositi ih na DAB, odnosno da li je predmetne tražbine Republika Hrvatska preuzela po Pariškom ili Londonskom klubu ili su u pitanju sve tražbine tužitelja prema tuženiku, pri čemu je posebno naglašeno da će prvostupanjski sud pri tome imati u vidu pravila o teretu dokaza.

Prvostupanjski sud je postupio po navedenoj uputi i utvrdio da obveze iz ugovora o kreditu br. 109/79/4/89, br. 351/413/59/89 i 245/131/34/90 Republika Hrvatska nije preuzela u postupku razdruživanja po Pariškom i Londonskom klubu. Slijedom navedenog, Vlada RH nije imala ovlaštenje za donošenje Odluke, jer imovina kojom je raspolagala nije imovina Republike Hrvatske.

Na temelju Ustava RH, članak 50., samo je zakonom moguće oduzeti nekome njegovo vlasništvo, i to uz naknadu tržišne vrijednosti.

Odluka Vlade RH dakako nije zakonski akt i ona stoga nikako ne može predstavljati pravni osnov prijenosu tražbine sa stvarnog vjerovnika na treću osobu.

c)

Prijenos tražbine reguliran je odredbama članaka 436. do 445. ZOO-a. Temeljem istih, prijenos tražbine moguć je jedino na način da vjerovnik prenese tražbinu na nekog trećeg. Daljnje pravne osnove cesije, osim ugovora, su zakon, sudska odluka ili oporuka. Odluka Vlade po svom sadržaju ne može biti valjana pravna osnova prijenosa potraživanja. Tužitelj, kao vjerovnik, nikad nije raspolagao s utuženom tražbinom.

d)

Visoki trgovački sud RH u pobijanoj presudi smatra da prvostupanjski sud nije mogao odlučivati o pravilnosti ili nepravilnosti Odluke primjenom članka 109. ZOO-a.

Ne radi se međutim o pravilnosti ili nepravilnosti Odluke, već naprosto o primjeni Zakona o obveznim odnosima na pitanje promjene vjerovnika u obveznopravnom odnosu. Na temelju Zakona o obveznim odnosima, za prijenos potraživanja naprosto nema pravnog osnova i prvostupanjskom je presudom to pravilno uočeno.

e)

Sud je također pogrešno primjenio članak 438. ZOO-a. Taj članak uređuje pitanje obavješćavanja dužnika o prijenosu potraživanja i propisuje obvezu ustupitelja obavijestiti dužnika o izvršenom prijenosu.

Ustupitelj, odnosno vjerovnik, nesporno nikada nije obavijestio dužnika o izvršenom prijenosu, naprosto stoga što ugovor o prijenosu nikada nije ni sklopio.

Kraj takvog stanja stvari, protivno je ZOO-u zaključiti da bi dužnik postupio u dobroj vjeri i oslobodio se obveze onda kada je tražbinu ispunio trećoj osobi, a ne svom vjerovniku.

Tuženik, suprotno stajalištu Visokog trgovačkog suda RH, nije postupao u dobroj vjeri sklapajući predmetni ugovor s DAB-om, jer je iz same Odluke vidljivo da je za prijenos potraživanja bilo potrebno prethodno sklopiti ugovor između DAB-a i zakonskog zastupnika tužitelja. Takav ugovor je pretpostavka da bi DAB mogao valjano raspolagati s predmetnom tražbinom, kako po Zakonu, tako i po tekstu same Odluke. Tuženik je gospodarski subjekt i minimalni standard pažnje u poslovanju bi zahtijevao od njega da osobu koja pretendira bit njegovim novim vjerovnikom milijunskih tražbina zatraži dokaz njegove legitimacije, odnosno da "starog vjerovnika" zatraži potvrdu prijenosa tražbine.

Slijedom iznijetog, proizlazi da Sud nužno nije ni trebao utvrđivati da li je Odluka zakonita ili u skladu s Ustavom, jer ista nije niti provedena na predviđeni način da bi prijenos tražbine bio izvršen. Odluka eventualno predstavlja jednostranu izjavu volje Vlade, koju sama nije kasnije provela i realizirala sklapanjem ugovora o prijenosu potraživanja s tužiteljem.

2.

Suprotno stajalištu iz pobijane presude Visokog trgovačkog suda RH, prema kojemu je "...dug podmiren, a ako tužitelj smatra da je trebao biti njemu podmiren ... mogao je eventualno u posebnoj parnici ostvarivati zaštitu povrijeđenog prava", tužitelj nalazi da pravno stvari stoje upravo obrnuto.

Ako je Republika Hrvatska nalazila da postoji pravni osnov na temelju kojega bi tužitelj bio dužan sklopiti ugovor o prijenosu tražbine, ona je onda u tom smislu trebala pokrenuti sudski postupak protiv tužitelja.

S druge strane, tužitelj je upravo pokretanjem ove parnice poduzeo onaj pravni korak kojega je trebao i morao poduzeti radi zaštite povrijeđenog prava.

Ako pak Sud nalazi da je tuženik postupao u dobroj vjeri, onda je on radnje na svoju štetu poduzeo nesavjesnim postupanjem DAB-a.

Zbog takvog postupka ne može štetu snositi stvarni savjesni vjerovnik (koji pritom postupka kao ex lege likvidator za tuđi račun, prvenstveno za račun HNB-e), već u tom slučaju tuženik treba potražiti pravnu zaštitu protiv DAB-a.

Tuženik nije postupao u dobroj vjeri kad je potpisivao ugovor br. 03/01, te stoga nikad nije ispunio svoje dugovanje prema tužitelju, jer ono nije preneseno na DAB.

3.

a)

Pri donošenju pobijane presude Sud je nepravilno primijenio, odnosno nije primijenio odredbe ZPP-a koje je morao primijeniti, a to je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

Visoki trgovački sud RH pobijanom je presudom pogrešno utvrdio da prvostupanjski sud nije mogao primijeniti odredbu članka 109. ZOO-a kad je kao prethodno pitanje procjenivao valjanost Odluke, jer da stranka u postupku nije RH i da se ne radi o parnici pokrenutoj protiv te Odluke, pritom se pozivajući na odluku Ustavnog suda U-III-2963/2003 od 14. 5.2004. godine.

Iz citirane odluke Ustavnog suda RH proizlazi samo da je prethodno iscrpljenje dopuštenog pravnog puta postupovna pretpostavka dopustivosti zahtjeva ustavnosudske zaštite, kao što je uostalom dobro poznato.

Ta odluka ni u jednoj rečenici ne utvrđuje uvjete pod kojima redovni sudovi mogu utvrđivati ništetnost odluke Vlade RH. Naprotiv, ona određuje da su za utvrđenje ništetnosti općenito nadležni redovni sudovi i upućuje na to da odluke Vlade RH utoliko nisu ništa drugačije od odluka bilo koje privatne osobe, koje dakako redovni sud može ispitivati.

Ustavni sud RH u navedenoj svojoj odluci ističe da članak 35. stavaka 1. i 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisuje:

“ Republika Hrvatska i druge pravne osobe javnog prava koje su nositelji prava vlasništva imaju kao vlasnici u pravnim odnosima jednak položaj kao i privatni vlasnici, ako zakonom nije što drugo određeno.

Stvarima u vlasništvu Republike Hrvatske raspolaže, upravlja i koristi se Vlada Republike Hrvatske ili od nje ovlašteno tijelo ako posebnim zakonom nije drukčije određeno....”

Stoga, kako Ustavni sud ističe, po svom pravnom učinku, osporavana odluka Vlade RH (tužiteljeva opaska: u tom predmetu se radilo o odluci o osnivanju služnosti) nije različita od odluke bilo kojeg drugog privatnog vlasnika. Ustavni sud RH dakle samo upućuje na redovni pravni put zaštite, kao u svakom drugom slučaju povrede vlasničkih prava, prije pokretanja ustavnosudskog postupka.

Tužitelj je ovim postupkom upravo pokrenuo redovni put pravne zaštite radi naplate tražbine, te je u njemu bio izložen prigovoru dužnika da je on dug ispunio trećoj osobi.

Tužitelj je otklonio osnovanost tog prigovora, a Sud je, odlučujući o tužbenom zahtjevu, dakako odlučio i o navedenom tuženikovom prigovoru.

b)

Sud je nepravilno primijenio odredbu članka 2. i 12. ZPP-a.

Naime, Sud postavlja kao preduvjet za odlučivanje o prethodnom pitanju pokretanje posebne parnice na utvrđenje ništetnosti Odluke. Taj preduvjet nije predviđen ZPP-om. Naprotiv, takvim stavom Visoki trgovački sud RH u potpunosti negira mogućnost odlučivanja o prethodnom pitanju u parničnom postupku. Jer, bit prethodnog rješenja jest da o njemu ovisi odluka suda (odluka o tužbenom zahtjevu tužitelja), da se radi o pitanju postoji li neko pravo ili pravni odnos (da li se sklapanjem ugovora br.03/01 tuženik oslobodio svoje obveze prema tužitelju?), a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugo nadležno tijelo.

Sukladno članku 12. ZPP-a sud može sam riješiti to pitanje ako posebnim propisima nije drugačije određeno.

Prvostupanjski sud je o prethodnom pitanju odlučivao po prigovoru tuženika, koji tvrdi da je ugovorom koji je sklopio s DAB-om ispunio svoju obvezu po utuženim kreditima, dakle u okviru zahtjeva koje su stranke postavile u sporu, a u skladu s člankom 2. ZPP-a.

Ovdje treba naglasiti da je posljedica ništetnosti ugovora ta da on ne proizvodi pravne učinke, neovisno o tome da li je sud utvrdio da je isti ništetan ili ne. Sud temeljem Zakona po službenoj dužnosti pazi na tu ništetnost, bez obzira da li je netko eksplicite tražio utvrđenje ništetnosti ili ne.

Drugostupanjski sud nije pravno ocijenio pitanje ništetnosti ugovora br. 03/01, što je morao učiniti sukladno čl.109. ZOO-a. Dakako, ništetan je takav ugovor kojim jedna osoba raspolaže pravom kojega prethodno nije zakonito stekla.

Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da revizijski sud ukine presudu drugostupanjskog suda i predmet vrati na ponovno suđenje, odnosno da prihvati reviziju i preinači pobijanu drugostupanjsku presudu na način da potvrdi prvostupanjsku presudu i tuženika obveže na plaćanje dodatnog parničnog troška za iznos sudskih pristojbi na reviziju protiv presude u iznosu od 10.000,00 kn.

U Zagrebu, dana 25. veljače 2015. godine

Za tužitelja
po punomoći br. 418/2015 od 3.2.2015. godine
Mirko Blagojević

Mirko Blagojević

Republika
Hrvatska

AVIS de reception/de livraison/de paiement/d'inscription
POVRATNICA — Obavijest o primanju/urucenju/isplati/upisu

P-21/CN 07

Leau de dépôt
Maksimalni postanski uređaj

Date
Datum 26-02-2015

Service des postes
Postanska služba

Timbre du bureau renvoyant l'avis
Ostak žiga postanskeg ureda
koji vraća obavijest

Destinataire de l'envoi
Primalac pošiljke
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukobna ulica 6
21000 SPLIT

AR

Prioritaire/Par avion
Prioritetno/Zrakoplovom

Nature de l'envoi/Vrsta pošiljke

☐ Prioritaire/Par avion Prioritetno/Zrakoplovom	☐ Colis Paket
☐ Recommandé Preporučeno	☐ Valeur déclarée Oznacena vrijednost
NP de l'envoi B. pošiljke 96979 2345	Montant Iznos
☐ Mail ordinaire Redovna pošta	☐ Montant Iznos
☐ Recommandé Preporučeno	☐ Montant Iznos

Renvoyer à
Vratiti

Nom et raison sociale
Ime i prezime ili naziv tvrtke

Rue/rue
Ulica/bulv.

Localité/pays
Mjesto/država

A compléter à destination/Isplati se na određiti

L'envoi mentionne ci-dessus acte d'envoi
Ova navodena pošiljka

☐ remis
prihvaćeno

Date et signature
Datum i potpis

06.02.15 215

TRGOVAČKI SUD
U SPLITU

Cet avis pourra être signé par le destinataire ou, si les règlements le prévoient, par une autre personne autorisée ou par l'agent du bureau de destination.
Ova obavijest može potpisati primalac ili, ako to predviđaju propisi, osoba ovlaštena za predaju ili drugo.

Oznaka namudbu 16/2012

BRODOTROGIR d.d.
SHIPYARD TROGIR
TROGIR - CROATIA

Put Brodograditelja 16
21220 Trogir, Croatia
tel: +385 (0) 21 883 333
fax: +385 (0) 21 881 881
www.brodotrogir.hr

General Affairs Sector
tel: +385 (0) 21 883 110
fax: +385 (0) 21 883 405
e-mail: sluzbe@brodotrogir.hr

Trogir, 05.03. 2010. godine

Sudski postupak: JUGOBANKA d.d.
BEOGRAD
Glavna filijala Split

Posl.broj: IP-29/09

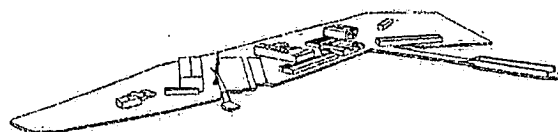
OČITOVANJE
na dopis DAB-a od 16.02. 2010. god.,
zaprimljen u Brodotrogiru d.d.
05.03. 2010. god.)

Odlukom Vlade Republike Hrvatske Klasa: 310-14/00-01/01, Urbroj: 5030120-01-7 od 05.04. 2001. god. potraživanja Jugobanke d.d. Beograd zatečena u poslovnim knjigama Brodotrogira d.d. sa stanjem na dan 31.12. 1999. god. u iznosu od 110.611.752 kn (18.275.677 \$) prenijeta su na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka Zagreb.

Ugovorom br. 03/01 između DAB-a i Brodotrogira d.d. od 10.05. 2001. god. zamjenjena su dospjela neizmirena potraživanja vjerovnika DAB-a dospjela na dan 31.2. 2000. g. za dionice Brodotrogira d.d. u iznosu od 157.991.194,31 kn.
Iznos zamijenjenog potraživanja se sastoji od:

- izvornog potraživanja Jugobanke prema Brodotrogiru d.d. na dan 31.12. 2000. god. u iznosu od 149.280.027,17 kn
- izvornog potraživanja PBZ-a prema Brodotrogiru d.d. na dan 31.12. 2000. god. u iznosu od 8.711.167,14 kn

a što je vidljivo u tabličnom prikazu modela Sanacijskog plana u poslovnim knjigama Brodotrogira d.d.

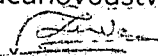

Matični broj: 3041913
Žiro račun pri Credo banci: 2491005 - 1120000413
Žiro račun pri Zagrebačkoj banci: 2360000 - 1101210495
Žiro račun pri Splitskoj banci: 2330003 - 1100033832

Dakle, evidentna razlika u iznosima iskazanim u Odluci Vlade RH (110.611.752 kn) i Ugovora o zamjeni potraživanja (149.280.027,17 kn) koliko se odnosi na Jugobanku je nastala radi datuma na koji se dug utvrđivao.

Služba financija
i računovodstva
Voditelj Odjela
računovodstva:

/ Slavka Žuvan, dipl. oec. /

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Mažuranićevo šetalište 24B

21000, Split

Nadležni trgovački sud **Trgovački sud u Splitu**

Poslovni broj spisa **1St-115/19**

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

**Jugobanka d.d., Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja, koju zastupa
Zagrebačka banka d.d. Zagreb, Trg bana J. Jelačića 10 (OIB: 92963223473)**

OIB 92963223473

Adresa / sjedište

Trg bana Josipa Jelačića 10

Kontakt osoba: Igor Lukač – igor.lukac@unicreditgroup.zaba.hr ; tel.: 01 6349 644

Zoran Županović – zoran.zupanovic@unicreditgroup.zaba.hr ; tel.: 052 602 113

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

BRODOTROGIR d.d. Trogir, Put brodograditelja 16

OIB 02610134628

Adresa / sjedište

Put brodograditelja 16, 21220 Trogir

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

- **Ugovor br. 109/79/4/89 od 12.5.1989.**
- **Ugovor o kreditu br. 351/413/59/89 od 21.12.1989.**
- **Ugovor o kreditu br. 245/131/34/90 od 24.9.1990.**
- **Parnični postupak koji se vodi na Trgovačkom sudu u Splitu poslovni broj P-554/2012 (trenutno na Vrhovnom sudu RH Revt-171/2015 po reviziji)**

• **Očitovanje dužnika od 5. ožujka 2010. godine**

Iznos dospjele tražbine: **510.968.705,11** (kn)

Glavnica: **149.280.027,17** (kn)

Kamate: **361.688.677,94** (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka - (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

- **Ugovor br. 109/79/4/89 od 12.5.1989.**
- **Ugovor o kreditu br. 351/413/59/89 od 21.12.1989.**
- **Ugovor o kreditu br. 245/131/34/90 od 24.9.1990.**
- **Izvadak iz poslovnih knjiga**
- **Obračun kamata na dan 3. travnja 2019.**
- **Parnični postupak koji se vodi na Trgovačkom sudu u Splitu poslovni broj P-554/2012 (trenutno na Vrhonom sudu RH Revt-171/2015 po reviziji)**
- **Presuda 1P-544/2012 od 29. rujna 2014. godine Trgovačkog suda u Splitu**
- **Presuda PŽ-8691/2014 od 9. prosinca 2014. Godine Visokog trgovačkog suda RH**
- **Podnesena revizija od 25. veljače 2015. godine**
- **Očitovanje dužnika od 5. ožujka 2010. godine**

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

23.4.2019., Zagreb

Potpis vjerovnika

 Zagrebačka banka d.d.
792

UGOVOR br. 109/79/4/89
o reguliranju odnosa za korištenje ino-kredita
zaključen između

JUGOBANKE OSNOVNE BANKE SPLIT /u daljnjem tekstu: JUGOBANKA/

i

SOUR-a BI "J.L.-MOSOR", Trogir /u daljnjem tekstu: KORISNIK/

Član 1.

Ovim ugovorom reguliraju se prava i obveze JUGOBANKE i KORISNIKA u vezi korištenja i otplate kredita u iznosu od USD 4.000.000.- iz kredita što ga Jugobanka udružena banka, Beograd koristi kod Jugobanke Agencije New York.

Član 2.

Kredit iz člana 1. ovog Ugovora odobrava se KORISNIKU pod slijedećim uvjetima:

- iznos kredita:	- USD 4.000.000.-
- rok korištenja:	- 30.06.1989. godine
- otplata	- 11.10.1990. jednokratno
- kamatna stopa	- floating prima rate
Jugobanke Agencije New
York plus 3/8% p.a.
- plaćanje kamate	- kalendarski kvartalno
/31.03., 30.06., 30.09.
i 31.12./
- upotreba	- a/ za čista plaćanja za
koja će Agencija
dobiti šifrirani
telex od Jugobanke u
ime i za račun KORI-
SNIKA, tri radna
dana prije datuma
plaćanja,
	- b/ za ranbursiranje po
akreditivu otvorenom
od JUGOBANKE i avi-
ziranom Jugobanke
Agencije New York.
- akreditivna banka	- Jugobanka UB, Beograd
ovlašćuje JUGOBANKU da
otvori akreditive ili
izda naloge za pla-
ćanje za korištenje
gornjeg kredita za
KORISNIKA.

- primjena svih ostalih uvjeta iz Ugovora zaključenog između Jugobanke Udružene banke, Beograd i Jugobanke Split.

Član 3. x

Kredit iz člana 1. ovog Ugovora koristit će se za plaćanje uvoza repromaterijala namijenjenog ugradnji u nov. 200, što ga KORISNIK gradi za ino-kupca firmu "LIRA SHIPPING CORPORATION", Monrovia uz ugovorenu cijenu prodaje od USD 20.643.000.- koja se u cijelosti plaća u toku gradnje i kod isporuke broda.

Ugovoreni rok isporuke nov. 200 je 31.12.1990. godine.

Član 4. x

KORISNIK je suglasan da JUGOBANCI plati naknadu prema važećoj Tarifi JUGOBANKE za naknade za usluge.

KORISNIK je obvezan na iznos obračunate naknade koja ne bude plaćena u roku od 15 dana platiti JUGOBANCI zateznu kamatu po Odluci SIV-a, s tim što je osnovica za utvrđivanje stope zatezne kamate, kamatna stopa koja se prema Odluci o kamatama JUGOBANKE primjenjuje na kredite za likvidnost.

Član 5.

KORISNIK se obvezuje da blagoremeno, a najkasnije dva radna dana prije dospijeca obveza osigura sredstva za uredno izvršenje vraćanja duga, a prema važećim zakonskim propisima.

KORISNIK se također obvezuje da će u slučaju promjene zakonskih uvjeta, mjera Narodne banke Jugoslavije i ostalih nadležnih organa za korištenje i vraćanje kredita bezuvjetno prihvatiti na taj način izmjenjene uvjete.

Član 6.

U slučaju da KORISNIK ne izvrši bilo koju obvezu iz ovog ugovora JUGOBANKA će izvršiti takvu obvezu u svoje ime, a za račun KORISNIKA.

KORISNIK se obvezuje JUGOBANCI odmah nadoknaditi sva plaćanja, troškove, štetu i drugo što Jugobanka bude isplatila i imala po ovom kreditu, bilo da isplatu izvrši iz vlastitih sredstava ili iz sredstava koja ona za tu svrhu pribavi, po tečaju na dan izmirenja obveze.

JUGOBANKA će za sve isplaćene iznose KORISNIKA voditi kao dužnika, s tim što naplata njegovog duga dospijeva za plaćanje istog dana kad Jugobanka izvrši plaćanje.

Član 7. *

KORISNIK je obvezan platiti JUGOBANCI na iznos dospjele obveze za vrijeme od dospeljeća pa do naplate zateznu kamatu po odluci SIV-a, s tim što je osnovica za utvrđivanje stope zatezne kamate, kamatna stopa koja se prema Odluci o kamatama JUGOBANKE primjenjuje na kredite za likvidnost.

Kamata se obračunava tromjesečno unazad po podmiri duga s tim što se KORISNIK obvezuje platiti kamatu odmah po izvršenom obračunu.

Član 8.

Kao osiguranje za plaćanje obveza po ovom ugovoru, KORISNIK neopozivo i bezuvjetno cedira JUGOBANCI prilive koje će u toku gradnje i kod isporuke primiti od ino-kupca nov.200 te ostale slobodne prilive po već isporučenim brodovima ili brodovima u gradnji.

KORISNIK se obvezuje da dostavi JUGOBANCI "Ispravu o cesiji" u svrhu osiguranja naplate cediranog potraživanja.

Pravo iz prvog i drugog stavka ovog člana JUGOBANKA može koristiti po svom nahođenju, ali ne može cedirano potraživanje realizirati u svoju korist u većem iznosu nego što će iznositi dug KORISNIKA prema JUGOBANCI na temelju ovog ugovora.

Član 9. *

KORISNIK se obvezuje da prilikom potpisivanja ovog ugovora dostavi JUGOBANCI po dvije blanco potpisane mjenice ovjerene od ovlaštenih osoba i po dva blanco potpisana opća naloga za prijenos.

JUGOBANKA je ovlaštena o roku dospeljeća svog potraživanja iz ovog ugovora koje KORISNIK ne podmiri o roku popuniti primljeni nalog samo do visine dospjelog potraživanja i tako popunjeni nalog podnijeti na izvršenje organizacionoj jedinici SDK kod koje KORISNIK ima žiro račun.

JUGOBANKA je ovlaštena, ako ne izvrši naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora na način kako je predviđeno u stavku 2. ovog člana, popuniti dostavljene blanco potpisane mjenice KORISNIKA na iznos dospjelih potraživanja i tako popunjene mjenice uporišebiti za naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora.

Član 10.

Za sve što ovim ugovorom nije izričito predviđeno u odnosu na ovaj posao primjenjivat će se vežeći propisi i druge odredbe koje se odnose na ovu vrstu posla.

Član 11.

Prava i obveze precizirane ovim ugovorom mogu se mijenjati samo obostranim pristankom ugovornih strana.

Član 12.

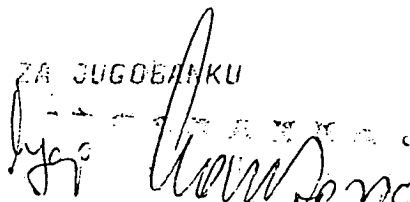
Ugovorne strane su sporazumne da eventualne sporove po ovom ugovoru rješava stvarno i mjesno nadležni Privredni sud za JUGOBANKU.

Član 13.

Ovaj ugovor sastavljen je u pet jednakih primjeraka, od kojih su dva za JUGOBANKU, a dva za KORISNIKA.

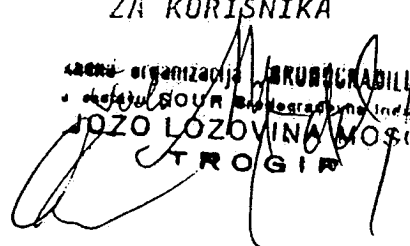
U Splitu, 12.05.1989.g.
SDR/el20888

ZA JUGOBANKU

ZA KORISNIKA

Člana organizacija BRUNOČAČIŠTE
• ul. 10. NOV. 1918. 100, 21000 Trogir
JOZO LOZOVINA MOŠĆAN
TROGIR

Kred.partija: 41080-2777-3041921

UGOVOR O KREDITU

broj: 351/413/59/89

zaključen između:

JUGOBANKE SPLIT (u daljnjem tekstu: JUGOBANKA)

i

RO "BRODOGRADILIŠTE" SOUR-a BI "J.L.Mosor", Trogir (u daljnjem tekstu: KORISNIK)

Član 1.

JUGOBANKA suglasno Odluci svog Izvršnog odbora donijetoj na sjednici od 18.12.1989.g. odobrava KORISNIKU kratkoročni kredit za likvidnost u dinarskoj protuvrijednosti do maksimalnog iznosa od USD 10.000.000.-. Sredstva su pribavljena kroz poseban aranžman.

Član 2.

KORISNIK je obvezan iskoristiti kredit vratiti JUGOBANKI iz sredstava priliva na ime avansa za nov. 200, 201, netto dop.kredita JUBMES-a za nov. 199.i priliva na ime remonta u iznosu od USD 3.000.000.-, do 15.5.1990. godine.

Član 3.

KORISNIK je obvezan prihvatiti sve uvjete pod kojima JUGOBANKA pribavi sredstva iz tuđjih izvora za puštanje u tok kredita iz člana 1. ovog Ugovora.

Ukoliko u toku korištenja kredita dodje do promjena uvjeta, s obzirom da se sredstva osiguravaju iz tuđjih izvora, uz suglasnost JUGOBANKE, KORISNIK se obvezuje prihvatiti nastale izmjene bez potpisivanja posebnog dodatka ovom Ugovoru.

Član 4.

KORISNIK je obvezan platiti JUGOBANKI po ovom Ugovoru kamatnu maržu u iznosu od 0,33% mjesečno, odnosno prema važećoj Odluci o kamatama JUGOBANKE, od dana korištenja kredita do njegovog dospijeca.

Kao dan korištenja kredita smatra se dan kada je odgovarajućim iznosom zadužen žiro račun JUGOBANKE.

KORISNIK je obvezan na iznos obračunate kamatne marže koja ne bude plaćena u roku od 15 dana platiti JUGOBANKI zateznu

JK

kamatu po stopi koja je utvrđena u skladu sa zakonskim propisima.

Član 5.

KORISNIK se obvezuje JUGOBANCI odmah nadoknaditi sve troškove, štetu i drugo što JUGOBANKA bude imala na sredstva pribavljena iz tuđjih izvora, prema posebnom aranžmanu kako je to spomenuto u čl. 1. ovog Ugovora.

Član 6.

Na sva dospjela a nenaplaćena potraživanja po ovom Ugovoru KORISNIK je obvezan platiti zateznu kamatu u skladu sa zakonskim propisima.

Kamata se obračunava tromjesečno unazad po podmiri duga s tim što se KORISNIK obvezuje platiti kamatu odmah po izvršenom obračunu.

Član 7.

Kao osiguranje za plaćanje obveza po ovom Ugovoru, KORISNIK neopozivo i bezuvjetno cedira JUGOBANCI prilikom na ime avansa za nov. 200, 201 i netto dopunskog kredita za nov. 199, te ostale slobodne prilive po već isporučenim brodovima ili brodovima u gradnji.

KORISNIK se obvezuje da dostavi JUGOBANCI "Ispravu o cesiji" u svrhu osiguranja naplate cediranog potraživanja.

Pravo iz prvog i drugog stavka ovog člana JUGOBANKA može koristiti po svom nahođenju, ali ne može cedirano potraživanje realizirati u svoju korist u većem iznosu nego što će iznositi dug KORISNIKA prema JUGOBANCI na temelju ovog ugovora.

Član 8.

KORISNIK se obvezuje da prilikom potpisivanja ovog ugovora dostavi JUGOBANCI po dvije bianco potpisane mjenice ovjerene od ovlaštenih osoba i po dva potpisana akceptna naloga.

JUGOBANKA je ovlaštena o roku dospijeca svog potraživanja iz ovog ugovora koje KORISNIK ne podmiri o roku primljeni nalog podnijeti na izvršenje organizacionoj jedinici SDK kod koje KORISNIK ima žiro račun.

JUGOBANKA je ovlaštena, ako ne izvrši naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora na način kako je predviđeno u stavku 2. ovog člana, popuniti dostavljene bianco potpisane mjenice KORISNIKA na iznos dospjelih potraživanja i tako popunjene mjenice upotrijebiti za naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora.

AK

Član 9.

Za sve što ovim ugovorom nije izričito predviđeno u odnosu na ovaj posao primjenjivat će se važeći propisi i druge odredbe koje se odnose na ovu vrstu posla.

Član 10.

Prava i obveze precizirane ovim ugovorom mogu se mijenjati samo obostranim pristankom ugovornih strana.

Član 11.

Ugovorne strane su sporazumne da eventualne sporove po ovom ugovoru rješava stvarno i mjesno nadležni Privredni sud za JUGOBANKU.

Član 12.

Ovaj ugovor sastavljen je u pet jednakih primjeraka, od kojih su dva za JUGOBANKU, a dva za KORISNIKA.

U Splitu, 21.12.1989.g.
SFB/a201289

AK
ZA JUGOBANKU

JUGOBANKA

SPLIT

Podonik [signature]

ZA KORISNIKA

Radna organizacija "PROJEKTOVANJE"
u sastavu SDR Brodogradnja Industrije

JOZO LOZOVINA MOŠOR
TROGIR

Kred.partija: 4041-2838-3041913

UGOVOR O KREDITU
broj: 245/131/34/90

zaključen između:

JUGOBANKE d.d. BEOGRAD, JUGOBANKE SPLIT (u daljnjem tekstu:
JUGOBANKA)

i

BRODOGRADJEVNE INDUSTRIJE "J.L.Mosor", Trogir (u daljnjem
tekstu: KORISNIK)

Član 1.

JUGOBANKA suglasno Odluci svog Kreditnog odbora donijetoj na
sjednici od 28.08.1990.g. odobrava KORISNIKU kredit za
financiranje proizvodnje za izvoz nov. 202 Liberija u iznosu od

Din. 109,689.000,00

(riječima: stodevetmiliijunašestoosamdesetdevettisuća dinara)

kao dinarsku protuvrijednost iznosa od USD 10.000.000.-
pribavljenih iz deviznih rezervi NB-e Jugoslavije, a na temelju
Odluke SIV-a o obujmu kratkoročnog duga u inozemstvu, banaka
ovlaštenih za poslove s inozemstvom u III tromjesečju 1990.
godine.

Član 2.

KORISNIK je obavezan iskorišten i kredit vratiti JUGOBANKI iz
deviznog priliva na ime avansa za nov. 204, 205, 206 i nov. 203
do 18.3.1991. godine.

Član 3.

KORISNIK je obavezan prihvatiti sve uvjete pod kojima JUGOBANKA
pribavi sredstva iz deviznih rezervi NB-e Jugoslavije za puštanje
u tok dinarskog kratkoročnog kredita iz člana 1. ovog Ugovora.

Ukoliko u toku korištenja kredita dodje do promjena uvjeta, s
obzirom da se sredstva osiguravaju iz tuđjih izvora, uz
suglasnost JUGOBANKE, KORISNIK se obvezuje prihvatiti nastale
izmjene bez potpisivanja posebnog dodatka ovom Ugovoru.

Član 4.

KORISNIK je obavezan platiti JUGOBANCI po ovom Ugovoru kamatnu maržu u iznosu od 5% godišnje, odnosno prema važećoj Odluci o kamatama JUGOBANKE, od dana korištenja kredita do njegovog dospijeca, uvećano za porez JNA.

Kao dan korištenja kredita smatra se dan kada je odgovarajućim iznosom zadužen žiro račun JUGOBANKE.

KORISNIK je obavezan na iznos obračunate kamatne marže koja ne bude plaćena u roku od 7 dana platiti JUGOBANCI zateznu kamatu po stopi koja je utvrđena u skladu sa zakonskim propisima i Aktima poslovne politike Jugobanke.

Član 5.

KORISNIK se obvezuje JUGOBANCI odmah nadoknaditi sve troškove, štetu i drugo što JUGOBANKA bude imala na sredstva pribavljena iz deviznih rezervi NB-e Jugoslavije, prema posebnom aranžmanu kako je to spomenuto u čl. 1. ovog Ugovora.

Član 6.

Na sva dospjela a nenaplaćena potraživanja po ovom Ugovoru KORISNIK je obavezan platiti zateznu kamatu u skladu sa zakonskim propisima i Aktima poslovne politike JUGOBANKE odnosno u visini kamate na kredite iz tuđjih izvora ukoliko je ista veća od kamatne stope na kredite iz sredstava JUGOBANKE i propisane zatezne kamate.

Kamata se obračunava tromjesečno unazad, odnosno po podmiri duga s tim što se NALOGODAVAC obvezuje platiti je odmah po izvršenom obračunu.

Član 7.

Kao osiguranje za plaćanje obveza po ovom Ugovoru, KORISNIK neopozivo i bezuvjetno cedira JUGOBANCI prilikom na ime avansa za nov. 204, 205, 206 i nov. 203.

KORISNIK se obvezuje dostaviti JUGOBANCI "Ispravu o cesiji" u svrhu osiguranja naplate cediranog potraživanja.

Pravo iz prvog i drugog stavka ovog člana JUGOBANKA može koristiti po svom nahođenju, ali ne može cedirano potraživanje realizirati u svoju korist u većem iznosu nego što će iznositi dug KORISNIKA prema JUGOBANCI na temelju ovog ugovora.

Član 8.

KORISNIK se obvezuje da prilikom potpisivanja ovog ugovora dostavi JUGOBANCI po dvije blanco potpisane mjenice ovjerene od ovlaštenih osoba i po dva potpisana akceptna naloga.

JUGOBANKA je ovlaštena o roku dospijeca svog potraživanja iz ovog ugovora koje KORISNIK ne podmiri o roku primljeni nalog.

podnijeti na izvršenje organizacionoj jedinici SDK kod koje KORISNIK ima žiro račun.

JUGOBANKA je ovlaštena, ako ne izvrši naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora na način kako je predviđeno u stavku 2. ovog člana, popuniti dostavljene blanco potpisane mjenice KORISNIKA na iznos dospjelih potraživanja i tako popunjene mjenice upotrijebiti za naplatu svojih potraživanja iz ovog ugovora.

Član 9.

Za sve što ovim ugovorom nije izričito predviđeno u odnosu na ovaj posao primjenjivat će se važeći propisi i druge odredbe koje se odnose na ovu vrstu posla.

Član 10.

Prava i obveze precizirane ovim ugovorom mogu se mijenjati samo obostranim pristankom ugovornih strana.

Član 11.

Ugovorne strane su sporazumne da eventualne sporove po ovom ugovoru rješava stvarno i mjesno nadležni Privredni sud za JUGOBANKU.

Član 12.

Ovaj ugovor sastavljen je u pet jednakih primjeraka, od kojih su četiri za JUGOBANKU, a jedan za KORISNIKA.

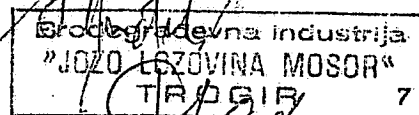
U Splitu, 24.09.1990.g.
SFB/a201289

ZA JUGOBANKU

JUGOBANKA d.d. BEOGRAD
JUGOBANKA-SPLIT

ZA KORISNIKA

JUGOBANKA d.d. BEOGRAD
GLAVNA FILIJALA SPLIT, u likvidaciji poslovanja
zastupana po Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb
(OIB: 92963223473)

OBVEZE BRODTROGIRA PREMA JUGOBANCI SPLIT- PREMA TUŽBI OD 06.10.93.
NA DAN 03.04.2019.g.

Konto	Broj ugovora	Datum zaključenja	Kamata pl. do	Dospjela glavnica USD	Dospjela glavnica u kunama
370101	109/79/89	12.05.89.	31.07.91.	4.000.000,00	26.505.108,00
500170	351/413/59/89	21.12.89.	31.03.92.	1.105.000,00	7.322.036,09
500172	245/131/34/90	24.09.90.	31.03.92.	10.000.000,00	66.262.770,00
				15.105.000,00	100.089.914,09

srednji tečaj HNB za USD na 03.04.2019. **6,626277**

Za likvidatora poslovanja po punomoći

Mirela Jurković

Jugobanka d.d. Beograd
Glavna filijala Split, u likvidaciji
poslovanja, zastupana po
Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb
(Narodne novine br. 108/93/

OBRA^UN KAMATE

ZAK. ZATEZNA-PROP. METODA

GLAVNICA	DATUM DD	DATUM DD	DANJ	KAM. STOPA	METODA	KAMATA
149.280.027,17	01.01.2001	31.12.2001	364	18,000	PROP	26.796.787,34
149.280.027,17	01.01.2002	30.06.2002	181	18,000	PROP	13.324.776,12
149.280.027,17	01.07.2002	31.12.2002	184	15,000	PROP	11.288.023,97
149.280.027,17	01.01.2003	31.12.2003	365	15,000	PROP	22.392.004,08
149.280.027,17	01.01.2004	31.12.2004	366	15,000	PROP	22.392.004,08
149.280.027,17	01.01.2005	31.12.2005	365	15,000	PROP	22.392.004,08
149.280.027,17	01.01.2006	31.12.2006	365	15,000	PROP	22.392.004,08
149.280.027,17	01.01.2007	31.12.2007	365	15,000	PROP	22.392.004,08
149.280.027,17	01.01.2008	31.12.2008	366	14,000	PROP	20.899.203,80
149.280.027,17	01.01.2009	31.12.2009	365	14,000	PROP	20.899.203,80
149.280.027,17	01.01.2010	31.12.2010	365	14,000	PROP	20.899.203,80
149.280.027,17	01.01.2011	30.06.2011	181	14,000	PROP	10.363.714,76
149.280.027,17	01.07.2011	31.12.2011	184	12,000	PROP	9.030.419,18
149.280.027,17	01.01.2012	31.12.2012	366	12,000	PROP	17.913.603,26
149.280.027,17	01.01.2013	29.06.2013	180	12,000	PROP	8.834.105,72
149.280.027,17	30.06.2013	31.12.2013	185	12,000	PROP	9.079.497,54
149.280.027,17	01.01.2014	31.12.2014	365	12,000	PROP	17.913.603,26
149.280.027,17	01.01.2015	31.07.2015	212	12,000	PROP	10.404.613,40
149.280.027,17	01.08.2015	31.12.2015	153	10,140	PROP	6.345.096,43
149.280.027,17	01.01.2016	30.06.2016	182	10,050	PROP	7.460.330,54
149.280.027,17	01.07.2016	31.12.2016	184	9,880	PROP	7.414.730,79
149.280.027,17	01.01.2017	30.06.2017	181	9,680	PROP	7.165.768,49
149.280.027,17	01.07.2017	31.12.2017	184	9,410	PROP	7.081.353,71
149.280.027,17	01.01.2018	30.06.2018	181	9,090	PROP	6.729.011,94
149.280.027,17	01.07.2018	31.12.2018	184	8,820	PROP	6.637.358,10
149.280.027,17	01.01.2019	03.04.2019	93	8,540	PROP	3.248.251,59

GLAVNICA: 149.280.027,17

UKUPNI IZNOS KAMATE: 361.688.677,94

Jugobanka d.d. Beograd
Glavna filijala Split, u likvidaciji
poslovanja, zastupana po
Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb
/Narodne novine br. 106/93/

1P-554/2012

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po sucu ovog suda Velimiru Vuković, u pravnoj stvari tužitelja JUGOBANKA d.d. Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja, koju zastupa ZAGREBAČKA BANKA d. d. Zagreb, Trg bana J. Jelačića 10, OIB: 92963223473, protiv tuženika BRODOTROGIR d.d. Trogir, Put brodograditelja 16, OIB: 02610134628, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 27.kolovoza 2014.godine, uz sudjelovanje puномоćnika stranaka, objavljene dana 29.rujna 2014.godine,

presudio je:

I Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju temeljem Ugovora br.109/79/4/89, Ugovora br. 351/413/59/89 i Ugovora br.245/131/34/90 ukupan iznos duga koji na dan 31.12.2000. godine iznosi 149.280.027,17 kn zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 01.01.2001. godine do 31.12.2007. godine prema čl.1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. godine pa do isplate prema čl.29 st.2. Zakna o obveznim odnosima i to uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana naknadi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 25.00,00 kn.

Obrazloženje:

Jugobanka d.d Beograd, Glavna filijala Split u likvidaciji, zastupana po zz. Zagrebačkoj banci-Pomorskoj banci d.d.Split je ovom sudu dana 13.listopada 1993.godine, podnijela tužbu protiv prednika tuženika Brodogradilište «Trogir» iz Trogira, radi isplate.

U tužbi se navodi da je temeljem Uredbe o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd koje su poslovale na teritoriju Republike Hrvatske (NN 84/92) Zagrebačka banka-Pomorska banka d.d. Split određena za likvidatora poslovanja Jugobanke Glavne filijale Split. Tužitelj da na temelju ugovora o korištenju ino-kredita kao i ugovora o bankarskoj garanciji ima potraživanje prema tuženiku i to kako slijedi: po Ugovoru o kreditu br.109/79/4/89 od 12. svibnja 1989 godine na iznos od USD 4.000.000,00 od 01.kolovoza 1991 godine više kamate koje nije plaćeno, po Ugovoru o kreditu br.245/131/34/90 od 24.rujna 1990 godine na iznos od USD

10.000.000,00 od 01.travnja 1992 godine više kamate koje nije plaćeno, po Ugovoru o kreditu br.351/413/59/89 od 21. prosinca 1989 godine na iznos od USD1.105.000,00 od 01.travnja 1992 godine više kamate koje nije plaćeno, po Ugovoru o kreditu br.48/18/9/85 od 26.veljače 1985. godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za iznos glavnice od NOK 707.372,22 a s osnova kamata NOK 92.312,09 , po Ugovoru o kreditu br.571/196/127/85 od 25.prosinca 1985.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za iznos glavnice od USD 283.684,54 a s osnova kamata USD 34.385,23, po Ugovoru o kreditu br.4/2/1/89 od 26.listopada 1988.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice od USD 19.635,00 a s osnova kamata USD 4.490,20, po Ugovoru o kreditu br.237/90/46/80 od 14.veljače 1989.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 32.103,16 a s osnova kamata NOK 45.747,32, po Ugovoru o kreditu br.237/90/46/80 od 26.listopada 1988.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova kamata NLG 16.418,06, po Ugovoru o kreditu br. 49/22/10/90 od 16.siječnja 1990. godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice USD 321.491,52 a osnova kamata USD 14.132,45, po Ugovoru o kreditu br.47/20/8/90 od 16.siječnja 1990.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova kamata NOK 372.835,90, po Ugovoru o kreditu br.55/26/14/90 od 18.listopada 1988.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova kamata FRF 81.093,96 te DEM 5.801,16, po Ugovoru o kreditu br.48/5/3/91 od 27.lipnja 1991.godine na dan 30.lipnja 1993.godine da je dospjelo dugovanje tuženika s osnova glavnice XSU 1.680.000, po Ugovoru o garanciji br. 139/94/66/89 od 01.rujna 1989.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice DEM 970.555,27 a s osnova kamata DEM 250.277,53, po Ugovoru o garanciji br.119/81/53/89 od 19.lipnja 1989.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice DEM 714.165,09 a s osnova kamata DEM 188.290,00, po Ugovoru o garanciji br.304/182/114/89 od 01.rujna 1989.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je dospjelo dugovanje tuženika s osnova glavnice DEM 1.801.458,58 a na ime kamata DEM 466.183,76, po Ugovoru o garanciji br.109/59/38/90 od 18.svibnja 1990.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je dospjelo dugovanje tuženika prema tužitelju s osnova glavnice DEM 3.033.779,28 Kn a s osnova kamata DEM 747.748,96, po Ugovoru o garanciji br.197/103/72/90 od 17.rujna 1990.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je dospjelo dugovanje tuženika s osnova glavnice DEM 4.347.340,11 a s osnova kamata DEM 1.067.306,48, po Ugovoru o garanciji br.152/82/53/90 od 11.lipnja 1990.godine na dan 31.prosinca 1992. godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice DEM 3.850.936,76 a s osnova kamata 286.295,04, po Ugovoru o garanciji br.8524-2-00533 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je preostalo dugovanje tuženika prema tužitelju s osnova glavnice NOK 2.031.946,32 a s osnova kamata NOK 55.878,52, po Ugovoru o garanciji br.8524-1-00-534 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 131.750 a s osnova kamata 3.623,12, po Ugovoru o garanciji br.8524-0-00535 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 19.779,06 a s osnova kamata NOK 1.450,47 , po Ugovoru o garanciji br.8524-9-00-536 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 374.000,00 a s osnova kamata 10.285,00, po Ugovoru o garanciji br.8524-8-00537 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je preostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 15.193,76 a s osnova kamata NOK 835,66, po Ugovoru o garanciji br.8524-7-00538 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 381.544,24 a s osnova kamata NOK 10.492,88, po Ugovoru o garanciji br.8524-6-00539 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 26.954,00 a s osnova kamata 1.482,52, po Ugovoru o

garanciji br.8524-2-00540 od 01.studenog 1983.godine na dan 31.prosinca 1992. godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 1.445.000,00 a s osnova kamata NOK 39.737,50, po Ugovoru o garanciji br.8524-1-00541 od 01.studenog 1983 godine na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika s osnova glavnice NOK 16.380,40 a s osnova kamata NOK 900,92, po Ugovoru o garanciji br.256/75/54/86 na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat NOK 80.964,00, po Ugovoru o garanciji br.258/77/56/86 na dan 31.prosinca 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat NOK 56.578,30, po Ugovoru o garanciji br.228/123/85/90 od 19.srpnja 1990.godine na dan 20.prosinca 1990.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 3.000.000,00 DIN, po Ugovoru o garanciji br.62/30/17/90 od 26.veljače 1990.godine na dan 20.prosinca 1990.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 8.270,00 DIN, po Ugovoru o garanciji br.313/165/117/190 od 30.listopada 1990. na dan 10.veljače 1992.godine da je dospjelo dugovanje tuženika za povrat 2.000.000,00 DIN i spp., po Ugovoru o garanciji br.87/46/29/90 od 08.ožujka 1990.godine na dan 15.siječnja 1991.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 10.000.000, 00 DIN, po Ugovoru o garanciji br.57/28/16/90 od 16.veljače 1990.godine na dan 05.lipnja 1991.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 5.000.000,00 DIN i spp., po Ugovoru o izdavanju garancije br.120/64/41/90 od 10.svibnja 1990.godine na dan 26.siječnja 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 1.500.000,00 DIN i spp., po Ugovoru o garanciji br.88/47/30/90 od 12.ožujka 1990.godine na dan 31.prosinca 1991.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat 1.500.000,00 DIN i spp. i po predmetnim ugovorima o dinarskim garancijama a temeljem Ugovora o reguliranju međusobnih odnosa stranaka od 20.svibnja 1992.godine da je ostalo dugovanje tuženika za povrat USD 47.146,00 u dinarskoj protuvrijednosti.

Budući da tuženik do podnošenja tužbe nije ispunio svoje obveze iz navedenih ugovora o kreditu i ugovora o garanciji predlaže se da sud obveže tuženika da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju navedene iznose zajedno s ugovorenim kamatama kao i procesnim kamatama koje teku od dana podnošenja tužbe do isplate.

Tuženik je u podnescima od 19.ožujka 1998.godine i 19.lipnja 1998.godine dao odgovor na tužbu u kojima se ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani označenog tužitelja, odnosno prigovor da označeni tužitelj ne može biti stranka u postupku, a u odnosu na sami meritum predmeta spora navedeno je kako su točni navodi iz tužbe da su između Jugobanke Osnovne banke Split i prednika tuženika sklopljeni ugovori o ino-kreditu br.109/79/4/89 u iznosu od USD 4.000.000,00, po Ugovoru o kreditu br.245/131/34/90 od 24.rujna 1990.godine u iznosu od USD 10.000.000,00 i po Ugovoru o kreditu br.351/413/59/89 od 21.prosinca 1989.godine u iznosu od USD 1.105.000,00 s dospijecima kako je to navedeno u tužbi, dok je za sve ostale ugovore o kreditu i ugovore o bankarskoj garanciji istaknut prigovor ili da su ti ugovori u međuvremenu od strane tuženika podmireni ili da su isti preneseni kao obveza na treće osobe temeljem sklopljenog Sporazuma RH sa Pariškim i Londonskim klubom.

Tužitelj je u podnesku od 02.listopada 1998.godine izvršio smanjenje tužbenog zahtjeva u kojem se traži isplata samo nespornog duga po Ugovoru o kreditu br.10979/4/89 od 21.svibnja 1998.godine u iznosu od USD 4.000.000,00 sa ugovorenom kamatom po stopi od 10% godišnje do isplate i zakonskom zateznom kamatom od 1.kolovoza 1991.godine do isplate, po Ugovoru o kreditu br.245/131/34/90 od 24.rujna 1990.godine u iznosu od USD 10.000.000,00 sa ugovorenom kamatom po stopi od 10% godišnje do isplate i zakonskom zateznom kamatom od 01.travnja 1992 godine do isplate i po Ugovoru o kreditu br.351/413,59/89 od 21.prosinca 1989.godine u iznosu od USD 1.105.000,00 s ugovorenom kamatom po stopi od 10% godišnje do isplate i zakonskom

zateznom kamatom od 01.travnja 1992.godine do isplate, kao i isplatu USD 47.146,00 u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate i zakonsku zateznu kamatu od 1.travnja 1990.godine do isplate temeljem ugovora o reguliranju međusobnih odnosa stranaka od 20.svibnja 1992.godine.

Tuženik je osporio osnovanost i visinu i tako postavljenog tužbenog zahtjeva, uz isticanje prigovora da je na temelju Odluke Vlade RH od 05.travnja 2001.godine o prijenosu potraživanja Jugobanke d.d. Beograd prema brodogradilištima u sanaciji, predmetno potraživanje preneseno na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka a koja da je s tuženikom sklopila Ugovor br.03/01 od 10.svibnja 2001.godine kojim tuženik prenosi na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka dionice u vrijednosti ustupljenog potraživanja Agenciji temeljem Odluke Vlade RH od 05.travnja 2001.godine u iznosu od 157.991.194,31 Kn, čime da je tuženik u cijelosti izmirio svoje obveze prema tužitelju iz predmetnih ugovora o kreditu.

Tužitelj je u podnesku od 06.srpnja 2005.godine uredio tužbeni zahtjev prema tužitelju u kojem se traži od tuženika isplata iznosa od 157.991.194,31 Kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 01.siječnja 2001.godine do isplate, a to sve temeljem Ugovora o kreditu br. 109/79/4/89, br.354/413/59/89 i br.245/131/34/90.

Tuženik je osporio osnovanost i visinu i tako postavljenog tužbenog zahtjeva, također se pozivajući da je obveza tuženika izmirena prema Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka temeljem sklopljenog Ugovora o prijenosu dionica od 10.svibnja 2001.godine, a time i prema tužitelju Jugobanki d.d. Beograd, Glavna filijala Split iz predmetnih ugovora o kreditu.

Na temelju presude ovog suda pod posl.br.IP-176/05 od 21.09.2005.godine, ovaj sud je u cijelosti odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na isplatu iznosa od 157.991.194,31 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 01.01.2001.godine po ugovorima o kreditu br.109/79/4-89, br.351/413/59/89 i br.245/131/34/90.

Tužitelj je protiv navedene presude ovog suda pravodobno izjavio žalbu dana 11.10.2005. godine, a koja je žalba usvojena od strane VTS RH Zagrebu u rješenju Pž-7936/05-3 od 26.08.2008. godine na način da se ukida presuda ovog suda posl.br.IP-176/05 od 21.09.2005. godine i predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku predmet se vodio kod ovog suda pod posl.br.P-29/09.

Pravni slijednik zakonskog zastupnika tužitelja Jugobanke d.d Beograd, Glavne filijale Split u likvidaciji poslovanja, Zagrebačka banka d.d. Zagreb je u podnesku od 03.09.2010.godine konačno uredio tužbeni zahtjev prema tuženiku iz ovog postupka na isplatu iznosa od 149.280.027,17 kn zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 01.01.2001. godine pa do isplate po ugovorima o kreditu br.109/79/4-89, br.351/413/59/89 i br.245/131/34/90.

Tuženik je u cijelosti osporavao i tako uređeni tužbeni zahtjev tužitelja, ustrajući u svim do sada istaknutim prigovorima, prije svega prigovora nedostatka aktivne legitimacije tužitelja u ovom postupku, kao i prigovor da je tuženik u cijelosti podmirio predmetnu tražbinu na temelju Odluke Vlade RH od 05.04.2001.godine o prijenosu potraživanja Jugobanke d.d Beograd prema brodogradilištima u sanaciji na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (dalje DAB) te na temelju ugovora br.03/01 od 10.05.2001.godine o zamjeni dospjelih neizmirenih

potraživanja sklopljenog između DAB-a kao vjerovnika i tuženika Brodotrogir d.d. Trogir kao dužnika.

Tužitelj je u podnesku od 17.06.2011. godine izvršio ispravak odnosno dopunu tužbe u dijelu označavanja osobe tužitelja kao Jugobanka d.d. u stečaju Beograd, Glavna filijala Split u likvidaciji poslovanja, zastupana po zakonskoj zastupnici Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb, obzirom da je u međuvremenu nad tužiteljem Jugobankom d.d. Beograd otvoren stečaj na temelju rješenja St-22/02 od 03.01.2002. godine, a da bi tužitelj prije toga kao zakonskog zastupnika tužitelja označio Zagrebačku banku d.d. Zagreb kao pravnog slijednika Zagrebačke banke-Pomorske banke d.d. Split, na temelju rješenja o pripajanju ovog suda br. Tt-00/1283-4 od 27.06.2000. godine.

Iako se je tuženik protivio takvoj ispravci odnosno dopuni u oznaci tužitelja, ovaj sud je na temelju odredbe čl.83 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03 i 84/08-dalje ZPP.) tužitelju dopustio ispravak u oznaci naziva stranke, obzirom da su nastale promjene koje se tiču otvaranja stečaja nad tužiteljem Jugobankom d.d. Beograd, te izvršeno pripajanje zakonskog zastupnika tužitelja Zagrebačke banke-Pomorske banke d.d. Split, Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb, nastupile nakon podnošenja tužbe u ovom predmetu dana 13.10.1993. godine, pa se tuženik takvoj ispravci odnosno dopuni u oznaci osobe tužitelja ne može protiviti.

Na temelju presude ovog suda posl.br.P-29/09 od 09.rujna 2011.godine sud je prihvatio kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim se nalaže tuženiku da u roku od 15 dana isplati tužitelju temeljem ugovora br.351/413/59/89 i ugovora br.245/131/34/90 ukupan iznos duga na dan 31.prosinca 2000.godine u iznosu od 149.280.027,17 kn zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 01.siječnja 2008.godine pa do isplate te naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 20.000,00 kn.

Tuženik je protiv navedene presude pravodobno izjavio žalbu dana 21.rujna 2011. godine, a koja žalba je usvojena u rješenju VTS RH Zagreb Pž-8087/11-3 od 08.ožujka 2012.godine, na način da se ukida presuda ovog suda br. P-29/09 od 09.rujna 2011. godine i predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

Predmet se nastavio voditi kod ovog suda pod posl.br. P-554/2012.

U rješenju posl.br. P-554/2012.od 04.srpnja 2013. godine utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, obzirom da je u međuvremenu na temelju rješenja ovog suda br. St-35/09 od 24.svibnja 2013.godine otvoren poseban-sekundarni stečajni postupak nad imovinom dužnika Jugobanka d.d. u stečaju Beograd koja se nalazi u Republici Hrvatskoj.

Tužitelj je protiv rješenja ovog suda o prekidu postupka od 04.srpnja 2013. godine, pravodobno izjavio žalbu dana 15.srpnja 2013.godine, a koja žalba je usvojena kao osnovana u rješenju VTS RH Zagreb Pž-8820/13-3 od 19.ožujka 2014.godine na način da je ukinuto rješenje ovog suda posl.br. P-554/2012 od 04.srpnja 2013.godine i predmet vraćen sudu prvog stupnja na ponovni postupak i to prvenstveno da sud otkloni nedostatke koji se tiču oznake tužitelja u ovom predmetu.

U nastavku postupka tužitelj je sukladno zauzetom stajalištu VTS RH Zagreb iznesenom u rješenju pod posl.br.Pž-8820/13-3 od 19.ožujka 2014.godine kao tužitelja označio Jugobanku d.d. Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja, koju zastupa Zagrebačka banka d.d. Zagreb,

Trg Bana J. Jelačića 10. odnosno tužitelj je u predmetnom podnesku naveo kako Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja Jugobanke d.d. Beograd u ovom postupku ima stranačku i pravnu sposobnost na temelju Uredbe o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd koje su poslovale na teritoriju Republike Hrvatske, a koja Uredba je nakon toga zamijenjena Zakonom o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd.

Tuženik se je usprotivio iznesenom stajalištu tužitelja da bi Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja Jugobanke d.d. Beograd imala ili mogla imati stranačku sposobnost ovom postupku, radi čega se ističe prigovor pomanjkanja aktivne legitimacije u odnosu na tako označenog tužitelja.

Tuženik je također istakao i prigovor nedopustivosti vođenja ovog postupka radi istaknutog prigovora litispedencije, obzirom da se o istoj tražbini pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-3123/09 vodi parnični postupak u pravnoj stvari tužitelja Jugobanke d.d. u stečaju protiv Republike Hrvatske te ustrajao u ranije iznesenim prigovorima kako je predmetna tražbina tužitelja prema tuženiku prestala na temelju Odluke Vlade RH od 05. travnja 2001. godine.

Tužitelj je osporio istaknute prigovore tuženika navodeći pri tome kako Glavna filijala Split Jugobanke d.d. Beograd na temelju Uredbe o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd odnosno nakon toga na temelju Zakona o načinu likvidaciji glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd je imala i ima pravnu i stranačku sposobnost, da se u konkretnom slučaju ne radi o litispedenciji u odnosu na parnični postupak koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-3123/09 jer da nema subjektivnog identiteta tužbe, budući da su u tom postupku druge stranke u odnosu na ovosudni postupak. Tužitelj je također ustrajao u osporavanju tvrdnji tuženika da bi obveza tuženika prestala na temelju Odluke Vlade RH od 05. travnja 2001. godine, a sve iz razloga koji su već detaljno obrazloženi od strane tužitelja u ovom predmetu.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu i to: sve ugovore o kreditu i ugovore o bankarskim garancijama koji su navedeni u tužbi, ugovore o reguliranju međusobnih odnosa Jugobanke udružene banke Beograd i Jugobanke osnovne banke Split od 07.06.1989., Odluku Vlade RH od 05.04.2001. i Ugovor br.03/01 od 10.05.2001. godine, proveo dokaz knjigovodstveno-financijskog vještačenja po vještaku dipl.oec. Ankici Pejковиć iz Splita dana 30. siječnja 2002. godine, te dopunu vještva od 15. svibnja 2002. godine, te izvršio uvid u izvješće DAB-a od 16.02.2010. godine i MBS za društvo Zagrebačka banka-Pomorska banka Split d.d.br.060000814.

Po ocjeni ovog suda nije osnovan prigovor tuženika o nedostatku aktivne legitimacije označenog tužitelja Jugobanke d.d. Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja, koju zastupa Zagrebačka banka d.d. Zagreb obzirom da je na temelju lex specialis zakona i to Uredbe o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd koje su poslovale na teritoriju Republike Hrvatske (NN84/92) a nakon toga na temelju Zakona o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. (NN 106/93) glavnim filijalama Jugobanke d.d. Beograd, dakle i Glavnoj filijali Split, u likvidaciji poslovanja, priznata pravna i stranačka sposobnost za postupke koji se odnose na naplatu dospjelih potraživanja prema dužnicima proizašlih iz sklopljenih ugovora o kreditu.

Također, ne bi bio osnovan niti tuženikov prigovor o nedopustivosti vođenja predmetnog postupka radi postojanja litispedencije u odnosu na parnični postupak koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u predmetu pod posl.br. P-3123/09 u pravnoj stvari tužitelja Jugobanka a.d.

Beograd u stečaju protiv tuženika Republike Hrvatske radi isplate 50.499.325,85 EUR-a, budući da u konkretnom slučaju, neovisno od činjenice što se radi o isplati iste tražbine, nema subjektivnog identiteta tužbe u odnosu na ovosudni postupak, budući da su u tom postupku druge stranke i to Jugobanka a.d. Beograd u stečaju kao tužitelj i Republika Hrvatska kao tuženik.

Na temelju ocjene dokaza izvedenih u ovom postupku, pregleda navedenih isprava koje se nalaze u spisu, kao i očitovanja punomoćnika stranaka tijekom postupka ovaj sud je na nedvojben način utvrdio slijedeće činjenice koje između stranaka nisu sporne:

- da se konačni tužbeni zahtjev tužitelja prema tuženiku iz podneska od 03.09. 2010.godine odnosi na isplatu duga tuženika po ugovoru o kreditu br.109/79/4/89 od 12.svibnja 1989.godine u iznosu od USD 4.000.000,00 , po ugovoru o kreditu br.24513134/90 od 24.rujna 1990.godine u iznosu od USD 10.000.000,00 i po ugovoru o kreditu br.351413/59/89 od 21.prosinca 1989.godine u iznosu od USD 1.105.000,00 , čija ukupna visina na dan 31.prosinca 2000.godine predstavlja utuženi iznos od 149.280.027,17 kn;
- da je tužitelj zakonski zastupnik Jugobanke d.d. Beograd, Glavne filijale Split i to Zagrebačka banka-Pomorska banka d.d. Split, pripojena Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb na temelju odluka Glavne skupštine društava od 24. i 25.svibnja 2000.godine, te da je ta promjena upisana u registar ovog suda za društvo Zagrebačku banku-Pomorsku banku d.d.Split na temelju rješenja Tt-00/1283-04 od 27.06.2000.godine;
- da je tužitelj zakonski zastupnik Jugobanke d.d. Beograd, Glavne filijale Split i to Zagrebačka banka-Pomorska banka d.d. Split, nakon provedenog postupka pripajanja Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb brisana iz sudskog registra na temelju rješenja ovog suda Tt-02/3994-2 od 25.11.2002. godine, a kako to proizlazi iz povijesnog izvotka iz sudskog registra MBS:060000814;
- da je Vlada Republike Hrvatske svojom Odlukom Klasa:310-14/00-01/01 Ur.broj:5030120-01-6 od 05.travnja 2001.godine, izvršila prijenos potraživanja Jugobanke d.d. Beograd prema brodogradilištima u sanaciji na Državno agenciju za sanaciju štednih uloga i sanaciju banaka sa stanjem duga na dan 31.prosinca 1999.godine, a koji dug za tuženika Brodotrogir d.d. Trogir je iznosio 110.611.752,00 Kn; i
- da je Državna agencija za sanaciju štednih uloga i sanaciju banaka Zagreb s tuženikom Brodotrogir d.d. Trogir sklopila Ugovor br.03/01 od 10.svibnja 2001.godine, po kojem tuženik prenosi na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka dionice za iznos dospjelih potraživanja tužitelja Jugobanke d.d.Beograd,Glavne filijale Split u iznosu od 157.991.194,31 kn, a od čega se iznos od 149.280.027,17 kn odnosi na ugovore o kreditu br. br.109/79/4-89, br.351/413/59/89 i br.245/131/34/90. koji su predmet tužbenog zahtjeva tužitelja prema tuženiku iz ovog postupka, te koje potraživanje je preneseno na Agenciju temeljem Odluke Vlade RH od 05.travnja 2001.godine; i
- da je nad Jugobankom d.d. Beograd na temelju rješenja St-22/02 od 03.01.2002.otvoren stečajni postupak.

Iz naprijed iznesenih utvrđenja razvidno je kako između stranaka nema spora o visini duga tuženika prema tužitelju Jugobanci d.d Beograd, Glavnoj filijali Split u likvidaciji po ugovorima o kreditu br.109/79/4/89 , br.351/413/59/89 i br.245/131/34/90 na dan 31.prosinca 2000.godine.

Iako je tražbina tužitelja prema tuženiku iz ugovora o kreditu br.109/79/4/89 od 12.05.1989. godine, ugovora br.351/413/519/80 od 21.12.1989. i ugovora br.245/131/34/90 od 24.09.1990. sadržavala valutnu klauzulu u smislu odredbe čl.307.tada važećeg Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01. – dalje: ZOO), stranke su prešutno svaka za sebe i to tuženik u postupku sanacije prilikom sklapanja ugovora br.03/01 sa Državnom agencijom za osiguranje štednih uloga i sanaciju banka od 10.05.2001.

godine, a tužitelj tijekom ovog postupka u svojim poslovnim knjigama nakon dospijeca na plaćanje utuženih tražbina iz navedenih ugovora o kreditu, izvršile konverziju utvrđene obveze primjenom valutne klauzule u domaću valutu tako da su i jedna i druga stranka na dan 31.12.2000.godine, po navedenim ugovorima o kreditu evidentirale međusobna potraživanja i dugovanja u nesporno utvrđenom iznosu od 149.280.027,17 kn.

U ovom postupku jedino je sporno pravno pitanje je li tuženik na temelju sklopljenog ugovora br.03/01 od 10.svibnja 2001.godine sa Državnom agencijom za sanaciju štednih uloga i sanaciju banaka, a koji ugovor je između stranaka i izvršen, (radi se o potraživanju koje je na Agenciju preneseno Odlukom Vlade RH od 05.travnja 2001.godine), mogao podmiriti svoje obveze iz ugovora o kreditu br.109/79/4/89 od 12.svibnja 1989.godine, br. 245/131/34/90 od 24.rujna 1990.godine i br. 352/413/59/89 od 21.prosinca 1989.godine, sklopljenih s prednikom tužitelja Jugobankom- Osnovnom bankom Split.

Kod nesporne činjenice iz ovog postupka, jer je ne osporava niti jedna stranka, da predmetne obveze iz ugovora o kreditu br.109/79/4/89 od 12.05.1989. godine, ugovora br.351/413/519/80 od 21.12.1989. i ugovora br.245/131/34/90 od 24.09.1990. Vlada Republike Hrvatske u ime Republike Hrvatske u postupku razdruživanja nije preuzela po Pariškom i Londonskom klubu prema stranim kreditorima, te tako na izvoran način postala vjerovnik za predmetne tražbine prema tuženiku umjesto tužitelja, kao i činjenice da Vlada Republike Hrvatske sukladno svojoj odluci o prijenosu potraživanja Jugobanke d.d. Beograd prema brodogradilištima u sanaciji na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banka od 05. 04.2001.godine, nije sklopila poseban ugovor sa Jugobankom d.d. Beograd, Glavnom filijalom Split-u likvidaciji poslovanja odnosno njezinim zakonskim zastupnikom Zagrebačkom bankom-Pomorskom bankom d.d. Split, po ocjeni ovog suda Vlada Republike Hrvatske je na nezakonit način raspolagala potraživanjem Jugobanke d.d Beograd, Glavne filijale Split koje ima prema tuženiku Brodotrogir d.d. Trogir iz ugovora o kreditu br.109/79/4/89 od 12.05.1989. godine, ugovora br.351/413/519/80 od 21.12.1989. i ugovora br.245/131/34/90 od 24.09.1990. u svojoj odluci od 05.04.2001.godine, radi čega je ista ništavna kao i nakon toga sklopljeni ugovor br.03/01 između tuženika i Državne agencije za sanaciju štednih uloga i sanaciju banaka od 10.05.2001.godine, na temelju kojeg ugovora je tuženik podmirio predmetne obveze po utuženim ugovorima prema DAB-u, a sve to sukladno odredbi čl. 109.tada važećeg ZOO-a, a na koje odredbe sud pazi po službenoj dužnosti.

Slijedom svega naprijed izloženog, ocjena je ovog suda kako i dalje egzistira potraživanje tužitelja Jugobanke d.d. u stečaju Beograd, Glavne filijale Split u likvidaciji poslovanja, koju zastupa zakonski zastupnik Zagrebačka banka d.d Zagreb prema tuženiku Brodotrogir d.d. Trogir iz ugovora o kreditu br.109/79/4/89 od 12.05.1989. godine, ugovora br.351/413/519/80 od 21.12.1989. i ugovora br.245/131/34/90 od 24.09.1990. , čija visina na dan 31.12.2000. godine nesporno iznosi upravo utuženi iznos od 149.280.027,17 kn.

Osnovanost tužbenog zahtjeva temelji se na odredbi čl. 1065. tada važećeg ZOO-a kao i odredbama čl. 2. sklopljenih ugovora o kreditu. Navedene odredbe propisuju obvezu korisnika kredita da banci kao davatelju kredita za odobreni i isplaćeni kredit plati ugovorenu kamatu te vrati dobiveni iznos novca u vrijeme i na način kako je to utvrđeno u ugovoru.

Kako iz rezultata u dokaznom postupku kao nesporna činjenica proizlazi da tuženik Brodotrogir d.d. Trogir kao korisnik kredita nije vratio tužitelju kao banci i to Jugobanci d.d. Beograd, Glavnoj filijali Split odobrene kredite po dospijecu, a koji su predmet tužbenog zahtjeva

tužitelja prema tuženiku iz ovog postupka, ovaj sud je u cijelosti prihvatio kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja te odlučio kao u točki I izreke ove presude.

Na dosuđeni iznos glavnice tužitelju su priznate i zatezne kamate iz čl.1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a koje kamate teku nakon dospijeca na plaćanje utuženog iznosa iz sklopljenih ugovora o kreditu i to od 01.01.2001. do 31.12.2007. godine, a od 01.01.2008. godine pa do isplate, zatezne kamate propisane odredbom čl.29. st.2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05), a kako je to tužitelj i zatražio u uređenom tužbenom zahtjevu iz podneska od 03.09.2010. godine.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl.154.st.1. ZPP-a. Tužitelju je u cijelosti obistinjen zatraženi trošak postupka koji predstavlja troškove sudskih pristojbi za tužbu, presudu i žalbu protiv presude ovog suda P-176/05 od 21.09.2005. godine od po 5.000,00 kn te sudska pristojba na žalbu od 04. 07.2013. u iznosu od 5.000,00 kn, kao i troškove provedenog knjigovodstveno financijskog vještačenja u iznosu od 5.000,00 kn, odnosno tužitelju je kao trošak postupka ukupno obistinjen iznos od 25.000,00 kn kako je i odlučeno u točki II izreke.

U Splitu, 29. rujna 2014.godine.

 N D A C
Velimir Vuković v.r.
Za točnost i pravilnost
Marija Elez

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka u roku od 8 dana od dana dostave ove presude.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RIJEKE

Preko pošte

23 -01- 2015

Predano za poštu običnu (preko pošte) 20
POŠTA _____ P
Broj prijema _____ prijava
Tekuća _____ KN _____ P. 7. 1. 15

75. PŽ-8691/14-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice, i Branke Vučaj, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JUGOBANKA d.d., Beograd, Glavna filijala Split u likvidaciji poslovanja, kojeg zastupa Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana J. Jelačića 10, protiv tuženika BRODOTROGIR d.d., OIB 02610134628, Trogir, Put brodograditelja 16, radi isplate iznosa od 149,280.027,17 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-554/12 od 29. rujna 2014., u sjednici vijeća održanoj 9. prosinca 2014.

presudio je

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-554/12 od 29. rujna 2014. i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju temeljem Ugovora broj 109/79/4/89, Ugovora broj 351/413/59/89 i Ugovora broj 245/131/34/90, ukupan iznos duga koji na dan 31. prosinca 2000. iznosi 149.280.027,17 kn (stočetrdesetdevetmilijunadvjestoosamdesettisućadvadeset-sedam kuna i sedamnaest lipa) zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 1. siječnja 2001. do 31. prosinca 2007. prema članku 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. pa do isplate prema članku 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima i to uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjega dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, kao i troškove postupka sa zateznom kamatom, u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-554/12 od 29. rujna 2014. u točki I. njene izreke naložio je tuženiku isplatiti tužitelju na temelju Ugovora broj 109/79/4/89,

Ugovora broj 351/413/59/89 i Ugovora broj 245/131/34/90, ukupan iznos duga koji na dan 31. prosinca 2000. iznosi 149,280.027,17 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. siječnja 2001. do 31. prosinca 2007. prema Uredbi o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. pa do isplate prema članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima i to uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjega dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena. U točki II. izreke presude naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 25.00,00 kn.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud ocijenio kako tužitelj kojeg zastupa Zagrebačka banka d.d., Zagreb, ima aktivnu legitimaciju za podnošenje ove tužbe primjenom odredbi Zakona o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. („Narodne novine“ broj 106/93), s obzirom na to da je navedenim Zakonom glavnim filijalama priznata pravna i stranačka sposobnost za postupke koji se odnose na naplatu dospjelih potraživanja prema dužnicima proizašlih iz sklopljenih ugovora o kreditu. Prvostupanjski sud je odbio i tuženikov prigovor o nedopustivosti vođenja ovog postupka radi postojanja litispendencije u odnosu na parnični postupak koji se vodi pri Trgovačkom sudu u Zagrebu, poslovni broj P-3123/09 u pravnoj stvari tužitelja Jugobanka a.d. Beograd u stečaju protiv tužene Republike Hrvatske radi isplate iznosa od 50.499.325,85 EUR, budući da nema subjektivnog identiteta tužbe u odnosu na ovosudni postupak. Na temelju provedenog dokaznog postupka, prvostupanjski sud je zaključio kako Vlada Republike Hrvatske (dalje: Vlada) u postupku razdruživanja nije preuzela po Pariškom i Londonskom klubu obvezu prema stranim kreditorima te tako na izvoran način postala vjerovnik za predmetnu tražbinu prema tuženiku umjesto tužitelja i da nije sklopljen poseban ugovor Državne agencije za sanaciju štednih uloga i sanaciju banaka (dalje: DAB-a) s Jugobankom d.d., Beograd, Glavna filijala Split u likvidaciji poslovanja. Time je, po ocijene suda, Vlada na nezakonit način raspolagala potraživanjem Jugobanke d.d., Beograd, Glavne filijale Split koje ima prema tuženiku iz ugovora o predmetnim kreditima, radi čega je odluka Vlade od 5. travnja 2001. ništetna primjenom odredbe članka 109. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01; dalje: ZOO). Zbog ništetnosti odluke Vlade, prvostupanjski sud je zaključio da je ništetan i ugovor broj 03/01 sklopljen između tuženika i DAB-a od 10. svibnja 2001. temeljem kojeg je tuženik podmirio predmetne obveze po utuženim ugovorima. Prvostupanjski sud je stoga zaključio da primjenom odredbe članka 1065. ZOO-a i dalje egzistira potraživanje tužitelja Jugobanke d.d. u stečaju, Beograd, Glavne filijale Split u likvidaciji poslovanja koju zastupa zakonski zastupnik Zagrebačka banka d.d. Zagreb temeljem predmetnih ugovora, budući da tuženik nije vratio tužitelju odobrene kredite po dospijeću. Sud je ocijenio kako tužitelju na neplaćenu glavnici pripadaju i kamate koje počinju teći od 1. siječnja 2001. jer su stranke prešutno izvršile konverziju utvrđene obveze primjenom valutne klauzule u domaću valutu te na dan 31. prosinca 2000. evidentirale međusobna potraživanja i dugovanja u nesporno utvrđenom iznosu od 149,280.027,17 kn.

O naknadi troškova prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 26/03).

Protiv označene presude žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud ukine prvostupanjsku presudu i predmet vrati na ponovno suđenje, odnosno preinači pobijanu presudu i odbije tužbeni zahtjev. U žalbi tuženik ističe kako je prvostupanjski sud prekoračio tužbeni zahtjev kad je odlučivao o zakonitosti odluke Vlade utvrđujući da je odluka ništetna, čime je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 12. ZPP-a. Smatra kako prvostupanjski sud bez sudjelovanja Republike Hrvatske kao stranke u postupku nije mogao odlučivati o nezakonitosti odluke Vlade pa samim time i odlučivati o provedenoj sanaciji i financijskoj konsolidaciji tuženika. Nadalje, ostaje kod istaknutog prigovora nedostatka aktivne legitimacije smatrajući kako je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je glavna filijala ovlaštena u svoje ime i za svoj račun sklapati pravne poslove pa time i podnijeti ovu tužbu putem zakonskog zastupnika. Tuženik navodi kako nema nikakvih obveza prema tužitelju u ovom postupku od trenutka donošenja odluke Vlade od 5. travnja 2001. jer su sva potraživanja Jugobanke d.d., Beograd, prenesena na DAB s kojim je tuženik sklopio ugovor broj 03/01 od 10. svibnja 2001. Budući da je prvostupanjski sud u presudi utvrdio da je taj ugovor izvršen, tuženik smatra kako postoji proturječje između izreke presude i obrazloženja pa presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

U svom odgovoru na žalbu tuženika tužitelj je osporio žalbene navode i predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu te potvrdi prvostupanjsku presudu.

Tuženik se očitovao na tužiteljeve navode iz odgovora na žalbu smatrajući ih neosnovanim.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu u smislu odredbe članka 365. stavak 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud na temelju utvrđenog činjeničnog stanja pogrešno primijenio materijalno pravo kada je prihvatio tužbeni zahtjev.

Predmet spora je tužiteljevo potraživanje utuženog iznosa koji se temelji na Ugovorima o kreditu broj 109/79/4/89, broj 351/413/59/89 i broj 245/131/34/90.

Među strankama nije sporno kako dug po navedenim ugovorima o kreditu na dan 31. prosinca 2000. iznosi 149,280.027,17 kn. Sporno je, je li tuženikova obveza prestala izvršenjem Ugovora broj 03/01 od 10. svibnja 2001. koji je tuženik sklopio s DAB-om, a koji se ugovor zasniva na odluci Vlade od 5. travnja 2001. Nadalje, sporno je ima li tužitelj aktivnu legitimaciju budući da tuženik tvrdi kako Glavna filijala zastupana po Zagrebačkoj banci d.d., Zagreb, nije ovlaštena pokrenuti i voditi sudske postupke, te postoji li litispendencija budući da o istoj tražbini teče pamica pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-3123/09 u kojoj Jugobanka a.d. Beograd u stečaju, kao tužitelj, namirenje ove tražbine zahtijeva od Republike Hrvatske, kao tuženika.

Po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud je pravilno zaključio kako nisu osnovani istaknuti prigovori tuženika o nedostatku aktivne legitimacije i litispendencije.

Ovaj sud je već u ranijim odlukama poslovni broj Pž-7936/05 od 26. kolovoza 2008. i Pž-8820713 od 19. ožujka 2014. zauzeo stajalište kako je Zakonom o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d., glavnim filijalama pa tako i ovdje tužitelju, priznata stranačka sposobnost. Stoga, zbog nepotrebnog ponavljanja upućuje se žalitelj na razloge istaknute u navedenim odlukama.

Pogrešan je navod tuženika kako na ovaj spor ima utjecaja to što je tužitelj, strana pravna osoba Jugobanka a.d. Beograd u stečaju podnijela tužbu protiv Republike Hrvatske radi isplate iste tražbine. Naime, da bi se primijenila pravila o litispendenciji propisana odredbom članka 194. stavak 4. ZPP-a potrebno je da se radi o slučaju kada druga parnica teče o istom zahtjevu među istim strankama, što ovdje nije takav slučaj.

Tijekom prvostupanjskog postupka utvrđeno je:

- da je dug tuženika temeljem predmetnih ugovora o kreditu iznosio je 149,280.027,17 kn na dan 31. prosinca 2000.,

- da je odlukom Vlade od 5. travnja 2001. izvršen prijenos tražbine Jugobanke d.d. Beograd, glavne filijale Split u likvidaciji poslovanja koju ona ima prema tuženiku na DAB, da je tom odlukom uređeno kako će se prijenos potraživanja urediti posebnim ugovorima između DAB-a i Zagrebačke banke d.d. te da će DAB posebnim ugovorom s tuženikom urediti međusobne odnose na način da će se preneseno potraživanje pretvoriti u ulog, u kapital s koje osnove će DAB preuzeti odgovarajući broj dionica tuženika,

- da je sklopljen posebni ugovor broj 03/01 od 10. svibnja 2001. kojim je tuženik radi namirenja duga u iznosu od 157,991.194,31 kn (u kojem iznosu je sadržan i dug po utuženim ugovorima o kreditu) izvršena zamjena potraživanja za dionice tako da je DAB za navedeno potraživanje stekao 76 361 dionicu tuženika,

- da je izvršen ugovor broj 03/01 od 10. svibnja 2001.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je Vlada odlukom od 5. travnja 2001. izvršila prijenos tražbine tužitelja prema tuženiku na novog vjerovnika, kojemu je tuženik dug podmirio zamjenom duga za određeni broj dionica. Polazeći od toga da je tuženik postupio po odluci Vlade i da je izvršenjem ugovora broj 03/01 od 10. svibnja 2001. njegova obveza po utuženim ugovorima o kreditu prestala, pogrešan je zaključak suda da bi tuženik bio u obvezi ponovo namiriti tu tražbinu ranijem vjerovniku, ovdje tužitelju. Naime, promjena vjerovnika ne mijenja položaj dužnika u pogledu obveze koja ga tereti (članak 438. ZOO-a) pa je tuženik kao dužnik po pozivu novog vjerovnika (DAB-a) ispunio svoju ugovornu obvezu po navedenim ugovorima o kreditu, čime je njegova obveza prestala. Tuženik nije sudionik prijenosa tražbine između tužitelja i DAB-a pa valjanost prijenosa tražbine s tužitelja na DAB-a na temelju odluke Vlade nema utjecaja na činjenicu kako je tuženik dug po utuženim ugovorima namirio. Po ocjeni ovog suda tuženik, koji je postupio u dobroj vjeri i dug podmirio novom vjerovniku, ne može trpiti posljedice zbog toga što je postupio po odluci Vlade. Odnos Vlade, tužitelja i DAB-a kojim je na DAB prenesena tužiteljeva tražbina prema tuženiku nije predmet ovog spora, predmet spora je zahtjev za namirenje tuženikovog duga prema utuženim ugovorima o kreditu. Kako je tuženik, nesporno dug podmirio, to bi značilo da je njegova obveza po predmetnim ugovorima prestala pa je prvostupanjski sud pogrešno

zaključio da dug i dalje „egzistira“. Dug je podmiren, a ako tužitelj smatra da je trebao biti njemu podmiren, a ne DAB-u iz razloga što je prijenos tražbine izvršen na temeljem nepravilne odluke Vlade mogao je eventualno u posebnoj parnici ostvarivati zaštitu povrijeđenog prava.

Nadalje, prvostupanjski sud pogrešno zaključio da dug tuženika prema utuženim ugovorima o kreditu postoji i to zbog toga što je pogrešno smatrao da u ovom postupku može ocjenjivati zakonitost Odluke Vlade od 5. travnja 2001.

Odredba članka 109. ZOO-a ne daje ovlaštenje sudu da suprotno odredbi članka 2. stavak 1. ZPP-a odlučuje o onome što nije u granicama zahtjeva koje su stranke istaknule u postupku. To, međutim, ne znači da prvostupanjski sud nije ovlašten u smislu odredbe članka 109. ZOO-a, po službenoj dužnosti procijeniti je li pravno valjan ili je ništetan sporni pravni posao, ali razmatrajući ga samo kao prethodno pravno pitanje o čijem rješenju ovisi odluka suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Međutim, da bi redovni sud mogao raspravljati o pravilnosti ili nepravilnosti odluke Vlade potrebno je da je protiv te odluke pokrenuta parnica (Ustavni sud Republike Hrvatske poslovni broj U-III-2963/2003 od 14. svibnja 2004.), odnosno da je stranka u postupku Republika Hrvatska.

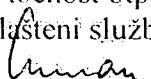
U konkretnom slučaju prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbu članka 109. ZOO-a kada je kao prethodno pravno pitanje procjenjivao valjanost Odluke Vlade od 5. travnja 2001., budući da stranka u postupku nije Republika Hrvatska i da se ne radi o parnici pokrenutoj protiv te odluke. Pravni posao između stranka u ovoj parnici temelji se na ugovorima o kreditu temeljem kojih tužitelj potražuje namirenje duga od tuženika pa bi prvostupanjski sud, primjenom odredbe članka 109. ZOO-a bio ovlašten po službenoj dužnosti samo procjenjivati je li pravno valjan ili ništetan navedeni pravni posao između parničnih stranaka, a ne procjenjivati je li odluka Vlade ništetna.

Slijedom navedenog, valjalo je uvažiti žalbu i preinačiti pobijanu presudu temeljem odredbe članka 373. stavak 3. ZPP-a, kako je odlučeno u točki I. izreke ove presude.

Odluka o trošku parničnog postupka sadržana u točki II. izreke ove presude temelji se na odredbi članka 166. stavak 2. u vezi s odredbom članka 164. stavak 2. ZPP-a. Tužitelj nije uspio u sporu, a tuženik zahtjev za naknadu troška postupka nije podnio u skladu s odredbom članka 164. stavak 2. ZPP-a. U smislu ove odredbe, stranka je dužna zahtjev za naknadu parničnog troška postaviti određeno navodeći, razvrstano za svaku radnju, osnovu i visinu troška. Iz raspravnog zapisnika od 27. kolovoza 2014. tuženik zahtijeva naknadu troška pristojbe odgovora na tužbu i trošak vještačenja, ali nije naveo visinu troška po radnji pa je njegov zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 9. prosinca 2014.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

PREDsjednica VIJEĆA
DUBRAVKA ZUBOVIĆ, v.r.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21 000 SPLIT
na poslovni broj P-554/2012**TUŽITELJ:** Jugobanka d.d., Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja, koju zastupa Zagrebačka banka d.d. Zagreb, Trg bana J. Jelačića 10, OIB: 92963223473**TUŽENIK:** Brodotrogir d.d. Trogir, Put brodograditelja 16, OIB: 02610134628**REVIZIJA**
protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
pod posl.br. PŽ-8691/14-3 od 9.prosinca 2014. godine

radi isplate

vps: 149.280.027,17 kn

x 1 punomoć

x 1 preslika svjedodžbe o položenom pravosudnom ispitu

Tužitelj je dana 29.siječnja 2015. godine zaprimio presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem PŽ-8691/14-3, kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem P-554/12 od 29.rujna 2014. godine i odbijen tužbeni zahtjev u cijelosti.

Tužitelj protiv navedene drugostupanjske presude u za to predviđenom roku podnosi reviziju, zbog svih razloga predviđenih odredbom članka 385. Zakona o parničnom postupku.

Temelj tužbenog zahtjeva u ovom predmetu su neizvršene obveze tuženika po ugovorima o kreditu br. 109/79/4/89, br. 351/413/59/89 i 245/131/34/90. Prvostupanjskom presudom posl.br. P-554/12 Trgovački sud u Splitu u cijelosti je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja i obvezao tuženika na plaćanje iznosa od 149.280.027,17 kn s pripadajućim kamatama i troškovima.

Visoki trgovački sud RH je preinačio prvostupanjsku presudu i odbio tužbeni zahtjev. Svoje stajalište temelji na slijedećim činjenicama:

Zagrebačka banka d.d.

Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb
Republika HrvatskaInfo telefon: 0800 00 24
www.zaba.hrUprava
Predsjednik Uprave
Miljenko Živaljić
Članovi Uprave: Romeo Collina,
Daniela Roguljić Novak, Marko
Remenar, Nikolaus Maximilian Linart
Dijana Hrstović, Lorenzo Ramajola
Predsjednik Nadzornog odbora
Erich Hampel

Upisana u sudski registar kod Trgovačkog suda u Zagrebu gešenjem broj IT-95/1-2, od 17.03.1995, MBS 080000014, iznos temeljnog kapitala: 6.404.839.100,00 kuna, u cijelosti uplaćen.

Temeljni kapital podijeljen je na 320.241.955 redovnih dionica, pojedinačnog nominalnog iznosa od 20,00 kuna, koje se u kompjutorskom sustavu Središnjeg kliničkog depozitnog društva vode s oznakom ZABA-R-A kao nematerijalizirani vijednosni papiri na ime. Račun Banke kod Hrvatske narodne banke, Trg hrvatskih velikana 3, 10000 Zagreb, IBAN: HR8823600001000000013, broj računa: 2360000-1000000013, OIB: 92963223473.

1. Dug tuženika temeljem predmetnih ugovora o kreditu iznosio je 149.280.027,17 kn na dan 31.12.2000. godine.
2. Vlada RH je 5. travnja 2001. godine donijela Odluku, klasa 310-14/00-01/01, kojom je potraživanje tužitelja prema tuženiku, zatečeno u poslovnim knjigama sa stanjem na dan 31. prosinca 1999. godine u iznosu od 110.611.752,00 kn prenijela, na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (u daljnjem tekstu: Odluka).
3. Točkom II i III Odluke određeno je da će se prijenos predmetnog potraživanja izvršiti posebnim ugovorom između DAB-a i zakonskog zastupnika tužitelja, te da će se međusobni odnos između DAB-a i tuženika regulirati također posebnim ugovorom.
4. Tuženik i DAB su 10.5.2001. godine sklopili ugovor br.03/01, temeljem kojeg je tuženik u zamjenu za dug prema DAB-u u iznosu od 157.991.194,31 kn izdao 76.361 dionicu u korist DAB-a.

Ugovor o prijenosu tražbine između DAB-a i tužitelja međutim nesporno nikad nije sklopljen.

Na temelju navedenoga, Sud zaključuje da je samom Odlukom izvršen prijenos utužene tražbine sa stvarnog vjerovnika na DAB, kojemu je tuženik sklapanjem Ugovora br. 03/01 dug podmirio zamjenom za određeni broj dionica.

Pozivajući se na članak 438. ZOO-a (Sl.list SFRJ 29/78, 39/85, 46/85, 57/89 NN 53/91, 73/91, 3/94, 111/93, 107/1995, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01, 35/05), Sud smatra da je tuženikova obveza ispunjena, jer da on nije sudionik prijenosa tražbine između tužitelja i DAB-a. Nadalje, da pitanje valjanosti prijenosa tražbine s tužitelja na DAB na temelju Odluke nema utjecaja na činjenicu da je tuženik dug po utuženim ugovorima namirio.

Sud nadalje iznosi ocjenu da je tuženik postupao u dobroj vjeri postupajući na navedeni način u skladu s Odlukom, a da je tužitelj mogao eventualno u posebnoj parnici ostvarivati zaštitu povrijeđenog prava.

Nadalje smatra da prvostupanjski sud nije mogao temeljem odredbe članka 109. ZOO-a odlučivati o pravilnosti ili nepravilnosti Odluke, jer da je protiv te odluke morala biti pokrenuta parnica, sukladno odluci Ustavnog suda RH posl.br. U-III-2963/2003.

1.

Drugostupanjski sud je prilikom donošenja odluke pogrešno primijenio materijalno pravo.

a)

Sud je zauzeo stav da je Odlukom utužena tražbina prenesena na DAB, zanemarujući pritom činjenicu da iz same Odluke nikako ne proizlazi da se njome doista prenosi odnosna tražbina. Naprotiv je iz Odluke jasno da se njome samo poziva vjerovnika i DAB da o prijenosu tražbine sklope ugovor o prijenosu tražbine i dakako tim ugovorom urede uvjete prijenosa tražbine.

Sama Odluka u svome članku II. o prijenosu tražbine govori u futuru, na način da će se prijenos izvršiti i regulirati posebnim ugovorom.

Nadalje, svojim člankom III., dakako na pretpostavci da je prethodni uvjet, kako je opisan člankom II., ispunjen, Odluka uređuje da će DAB, naravno, nakon što tražbinu stekne, s brodogradilištima posebnim ugovorima regulirati svoj budući odnos pretvaranjem tražbina u ulog.

Prijenos tražbine se po ZOO-u, čl 436., obavlja ugovorom vjerovnika s trećom osobom, koji međutim nije sklopljen.

b)

Vlada RH je Odluku donijela na temelju članka 10. i 30. Zakona o Vladi RH. Visoki trgovački sud RH je u ovom predmetu, u prethodnoj presudi pod posl.br. PŽ-7936/05-3 zauzeo pravni stav da *"odredbe članka 10. i 30. Zakona o Vladi ne daju ovlaštenje Vladi RH za jednostrani prijenos tražbine tužitelja na DAB, bez sudjelovanja i pristanka tužitelja kao vjerovnika"*. Istom presudom taj sud je dao uputu Trgovačkom sudu u Splitu da ispita da li je Vlada RH bila ovlaštena raspolagati tim tražbinama kao imovinom Republike Hrvatske, pa time i prenositi ih na DAB, odnosno da li je predmetne tražbine Republika Hrvatska preuzela po Pariškom ili Londonskom klubu ili su u pitanju sve tražbine tužitelja prema tuženiku, pri čemu je posebno naglašeno da će prvostupanjski sud pri tome imati u vidu pravila o teretu dokaza.

Prvostupanjski sud je postupio po navedenoj uputi i utvrdio da obveze iz ugovora o kreditu br. 109/79/4/89, br. 351/413/59/89 i 245/131/34/90 Republika Hrvatska nije preuzela u postupku razdruživanja po Pariškom i Londonskom klubu. Slijedom navedenog, Vlada RH nije imala ovlaštenje za donošenje Odluke, jer imovina kojom je raspolagala nije imovina Republike Hrvatske.

Na temelju Ustava RH, članak 50., samo je zakonom moguće oduzeti nekome njegovo vlasništvo, i to uz naknadu tržišne vrijednosti.

Odluka Vlade RH dakako nije zakonski akt i ona stoga nikako ne može predstavljati pravni osnov prijenosu tražbine sa stvarnog vjerovnika na treću osobu.

c)

Prijenos tražbine reguliran je odredbama članaka 436. do 445. ZOO-a. Temeljem istih, prijenos tražbine moguć je jedino na način da vjerovnik prenese tražbinu na nekog trećeg. Daljnje pravne osnove cesije, osim ugovora, su zakon, sudska odluka ili oporuka. Odluka Vlade po svom sadržaju ne može biti valjana pravna osnova prijenosa potraživanja. Tužitelj, kao vjerovnik, nikad nije raspolagao s utuženom tražbinom.

d)

Visoki trgovački sud RH u pobijanoj presudi smatra da prvostupanjski sud nije mogao odlučivati o pravilnosti ili nepravilnosti Odluke primjenom članka 109. ZOO-a.

Ne radi se međutim o pravilnosti ili nepravilnosti Odluke, već naprosto o primjeni Zakona o obveznim odnosima na pitanje promjene vjerovnika u obveznopравnom odnosu. Na temelju Zakona o obveznim odnosima, za prijenos potraživanja naprosto nema pravnog osnova i prvostupanjskom je presudom to pravilno uočeno.

e)

Sud je također pogrešno primjenio članak 438. ZOO-a. Taj članak uređuje pitanje obavješćavanja dužnika o prijenosu potraživanja i propisuje obvezu ustupitelja obavijestiti dužnika o izvršenom prijenosu.

Ustupitelj, odnosno vjerovnik, nesporno nikada nije obavijestio dužnika o izvršenom prijenosu, naprosto stoga što ugovor o prijenosu nikada nije ni sklopio.

Kraj takvog stanja stvari, protivno je ZOO-u zaključiti da bi dužnik postupio u dobroj vjeri i oslobodio se obveze onda kada je tražbinu ispunio trećoj osobi, a ne svom vjerovniku.

Tuženik, suprotno stajalištu Visokog trgovačkog suda RH, nije postupao u dobroj vjeri sklapajući predmetni ugovor s DAB-om, jer je iz same Odluke vidljivo da je za prijenos potraživanja bilo potrebno prethodno sklopiti ugovor između DAB-a i zakonskog zastupnika tužitelja. Takav ugovor je pretpostavka da bi DAB mogao valjano raspolagati s predmetnom tražbinom, kako po Zakonu, tako i po tekstu same Odluke. Tuženik je gospodarski subjekt i minimalni standard pažnje u poslovanju bi zahtijevao od njega da osobu koja pretendira bit njegovim novim vjerovnikom milijunskih tražbina zatraži dokaz njegove legitimacije, odnosno da "starog vjerovnika" zatraži potvrdu prijenosa tražbine.

Slijedom iznijetog, proizlazi da Sud nužno nije ni trebao utvrđivati da li je Odluka zakonita ili u skladu s Ustavom, jer ista nije niti provedena na predviđeni način da bi prijenos tražbine bio izvršen. Odluka eventualno predstavlja jednostranu izjavu volje Vlade, koju sama nije kasnije provela i realizirala sklapanjem ugovora o prijenosu potraživanja s tužiteljem.

2.

Suprotno stajalištu iz pobijane presude Visokog trgovačkog suda RH, prema kojemu je "...dug podmiren, a ako tužitelj smatra da je trebao biti njemu podmiren ... mogao je eventualno u posebnoj parnici ostvarivati zaštitu povrijeđenog prava", tužitelj nalazi da pravno stvari stoje upravo obrnuto.

Ako je Republika Hrvatska nalazila da postoji pravni osnov na temelju kojega bi tužitelj bio dužan sklopiti ugovor o prijenosu tražbine, ona je onda u tom smislu trebala pokrenuti sudski postupak protiv tužitelja.

S druge strane, tužitelj je upravo pokretanjem ove parnice poduzeo onaj pravni korak kojega je trebao i morao poduzeti radi zaštite povrijeđenog prava.

Ako pak Sud nalazi da je tuženik postupao u dobroj vjeri, onda je on radnje na svoju štetu poduzeo nesavjesnim postupanjem DAB-a.

Zbog takvog postupka ne može štetu snositi stvarni savjesni vjerovnik (koji pritom postupa kao ex lege likvidator za tuđi račun, prvenstveno za račun HNB-e), već u tom slučaju tuženik treba potražiti pravnu zaštitu protiv DAB-a.

Tuženik nije postupao u dobroj vjeri kad je potpisivao ugovor br. 03/01, te stoga nikad nije ispunio svoje dugovanje prema tužitelju, jer ono nije preneseno na DAB.

3.

a)

Pri donošenju pobijane presude Sud je nepravilno primijenio, odnosno nije primijenio odredbe ZPP-a koje je morao primijeniti, a to je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

Visoki trgovački sud RH pobijanom je presudom pogrešno utvrdio da prvostupanjski sud nije mogao primijeniti odredbu članka 109. ZOO-a kad je kao prethodno pitanje procjenivao valjanost Odluke, jer da stranka u postupku nije RH i da se ne radi o parnici pokrenutoj protiv te Odluke, pritom se pozivajući na odluku Ustavnog suda U-III-2963/2003 od 14. 5.2004. godine.

Iz citirane odluke Ustavnog suda RH proizlazi samo da je prethodno iscrpljenje dopuštenog pravnog puta postupovna pretpostavka dopustivosti zahtjeva ustavnosudske zaštite, kao što je uostalom dobro poznato.

Ta odluka ni u jednoj rečenici ne utvrđuje uvjete pod kojima redovni sudovi mogu utvrđivati ništetnost odluke Vlade RH. Naprotiv, ona određuje da su za utvrđenje ništetnosti općenito nadležni redovni sudovi i upućuje na to da odluke Vlade RH utoliko nisu ništa drugačije od odluka bilo koje privatne osobe, koje dakako redovni sud može ispitivati.

Ustavni sud RH u navedenoj svojoj odluci ističe da članak 35. stavaka 1. i 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisuje:

" Republika Hrvatska i druge pravne osobe javnog prava koje su nositelji prava vlasništva imaju kao vlasnici u pravnim odnosima jednak položaj kao i privatni vlasnici, ako zakonom nije što drugo određeno.

Stvarima u vlasništvu Republike Hrvatske raspolaže, upravlja i koristi se Vlada Republike Hrvatske ili od nje ovlašteno tijelo ako posebnim zakonom nije drukčije određeno...."

Stoga, kako Ustavni sud ističe, po svom pravnom učinku, osporavana odluka Vlade RH. (tužiteljeva opaska: u tom predmetu se radilo o odluci o osnivanju služnosti) nije različita od odluke bilo kojeg drugog privatnog vlasnika. Ustavni sud RH dakle samo upućuje na redovni pravni put zaštite, kao u svakom drugom slučaju povrede vlasničkih prava, prije pokretanja ustavnosudskog postupka.

Tužitelj je ovim postupkom upravo pokrenuo redovni put pravne zaštite radi naplate tražbine, te je u njemu bio izložen prigovoru dužnika da je on dug ispunio trećoj osobi.

Tužitelj je otklonio osnovanost tog prigovora, a Sud je, odlučujući o tužbenom zahtjevu, dakako odlučio i o navedenom tuženikovom prigovoru.

b)

Sud je nepravilno primijenio odredbu članka 2. i 12. ZPP-a.

Naime, Sud postavlja kao preduvjet za odlučivanje o prethodnom pitanju pokretanje posebne parnice na utvrđenje ništetnosti Odluke. Taj preduvjet nije predviđen ZPP-om. Naprotiv, takvim stavom Visoki trgovački sud RH u potpunosti negira mogućnost odlučivanja o prethodnom pitanju u parničnom postupku. Jer, bit prethodnog rješenja jest da o njemu ovisi odluka suda (odluka o tužbenom zahtjevu tužitelja), da se radi o pitanju postoji li neko pravo ili pravni odnos (da li se sklapanjem ugovora br.03/01 tuženik oslobodio svoje obveze prema tužitelju?), a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugo nadležno tijelo.

Sukladno članku 12. ZPP-a sud može sam riješiti to pitanje ako posebnim propisima nije drugačije određeno.

Prvostupanjski sud je o prethodnom pitanju odlučivao po prigovoru tuženika, koji tvrdi da je ugovorom koji je sklopio s DAB-om ispunio svoju obvezu po utuženim kreditima, dakle u okviru zahtjeva koje su stranke postavile u sporu, a u skladu s člankom 2. ZPP-a.

Ovdje treba naglasiti da je posljedica ništetnosti ugovora ta da on ne proizvodi pravne učinke, neovisno o tome da li je sud utvrdio da je isti ništetan ili ne. Sud temeljem Zakona po službenoj dužnosti pazi na tu ništetnost, bez obzira da li je netko eksplicite tražio utvrđenje ništetnosti ili ne.

Drugostupanjski sud nije pravno ocijenio pitanje ništetnosti ugovora br. 03/01, što je morao učiniti sukladno čl.109. ZOO-a. Dakako, ništetan je takav ugovor kojim jedna osoba raspolaže pravom kojega prethodno nije zakonito stekla.

Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da revizijski sud ukine presudu drugostupanjskog suda i predmet vrati na ponovno suđenje, odnosno da prihvati reviziju i preinači pobijanu drugostupanjsku presudu na način da potvrdi prvostupanjsku presudu i tuženika obveže na plaćanje dodatnog parničnog troška za iznos sudskih pristojbi na reviziju protiv presude u iznosu od 10.000,00 kn.

U Zagrebu, dana 25. veljače 2015. godine

Za tužitelja
po punomoći br. 418/2015 od 3.2.2015. godine
Mirko Blagojević

Mirko Blagojević

AVIS de reception/de livraison/de paiement/d'inscription
POVRATNICA Obavijest o primu/urudjenju/isplatu/upisu

P-21/CN 07

Date
Datum 26. 07. 2019

Service des postes
Poštanska Služba

Numéro du bureau renvoyant l'avis
Oznaka ureda poštanskeg ureda koji vraća obavijest

AR

Prioritaire / Par avion
Prioritetno / Zrakoplovom

Renvoyer à
Vratiti

Nom ou raison sociale
Ime ili naziv osobe ili tvrtke

Adresse
Ulica i broj

Localité ou pays
Mjesto ili država

Signature
Potpis

Service des postes
Poštanska Služba

Numéro de départ
Broj poštanice

Destinataire de l'envoi
Primatelj pošiljke

Nature de l'envoi / Vrsta pošiljke

Prioritaire / Urgent
Prioritetno / Hitno

Recommandé
Preporučeno

Pour l'envoi
Za pošiljku

Mentionner la destination
Navedite namjenu

Compléter la destination / Ispunjavati namjenu

Envoi mentionné ci-dessus adossé
Pošiljka iznad navedena

Signature
Potpis

TRGOVAČKI SUD
U SPLITU

BRODOTROGIR d.d.
SHIPYARD TROGIR
TROGIR - CROATIA

Put Brodograditelja 16
21220 Trogir, Croatia
tel: +385 (0) 21 883 333
fax: +385 (0) 21 881 881
www.brodotrogir.hr

General Affairs Sector
tel: +385 (0) 21 883 110
fax: +385 (0) 21 883 405
e-mail: sluzbe@brodotrogir.hr

Trogir, 05.03. 2010. godine

Sudski postupak: JUGOBANKA d.d.
BEOGRAD
Glavna filijala Split

Posl.broj: IP-29/09

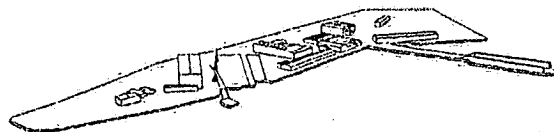
OČITOVANJE
na dopis DAB-a od 16.02. 2010. god.,
zaprimljen u Brodotrogiru d.d.
05.03. 2010. god.)

Odlukom Vlade Republike Hrvatske Klasa: 310-14/00-01/01, Urbroj: 5030120-01-7 od 05.04. 2001. god. potraživanja Jugobanke d.d. Beograd zatečena u poslovnim knjigama Brodotrogira d.d. sa stanjem na dan 31.12. 1999. god. u iznosu od 110.611.752 kn (18.275.677 \$) prenijeta su na Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka Zagreb.

Ugovorom br. 03/01 između DAB-a i Brodotrogira d.d. od 10.05. 2001. god. zamjenjena su dospjela neizmirena potraživanja vjerovnika DAB-a dospjela na dan 31.2. 2000. g. za dionice Brodotrogira d.d. u iznosu od 157.991.194,31 kn.
Iznos zamijenjenog potraživanja se sastoji od:

- izvornog potraživanja Jugobanke prema Brodotrogiru d.d. na dan 31.12. 2000. god. u iznosu od 149.280.027,17 kn
- izvornog potraživanja PBZ-a prema Brodotrogiru d.d. na dan 31.12. 2000. god. u iznosu od 8.711.167,14 kn

a što je vidljivo u tabličnom prikazu modela Sanacijskog plana u poslovnim knjigama Brodotrogira d.d.

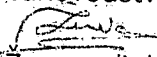

Matični broj: 3041913
Žiro račun pri Credo banci: 2491005 - 1120000413
Žiro račun pri Zagrebačkoj banci: 2360000 - 1101210495
Žiro račun pri Splitskoj banci: 2330003 - 1100033832

Dakle, evidentna razlika u iznosima iskazanim u Odluci Vlade RH (110.611.752 kn) i Ugovora o zamjeni potraživanja (149.280.027,17 kn) koliko se odnosi na Jugobanku je nastala radi datuma na koji se dug utvrđivao.

Služba financija
i računovodstva
Voditelj Odjela
računovodstva:

/ Slavka Žuvan, dipl. oec. /

Zagrebačka banka

Unicredit Group 11200

POŠTARNA PLACENA HRV. 11
U SORTIRNICI
10200 ZAGREB

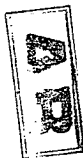
FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR SPLIT

79-04 2019

PRIMANJE I SPREMA POŠTE

1000 0000

FINANCIJSKA AGENCIJA
Maturovica 24B
21000 Split
(SF-MS/15)

1.979

AR

AR

101013